

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Bakalářská práce

2021

Carmen Idris Beshirová

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

**„Caucuses“ jako součást nominačního procesu výběru
prezidentských kandidátů USA**

Bakalářská práce

Autor práce: Carmen Idris Beshirová

Studijní program: Politologie a mezinárodní vztahy

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Dopieralla

Rok obhajoby: 2021

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 3.5.2021

Carmen Idris Beshirová

Bibliografický záznam

IDRIS BESHIROVÁ, Carmen. „Caucuses“ jako součást nominačního procesu prezidentských kandidátů USA. Praha, 2021. 97 s. Bakalářská práce práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut Politologie. Katedra Politologie. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jakub Dopieralla.

Rozsah práce: 101 195 znaků, 15 815 slov

Anotace

Následující text se zabývá analýzou procesu „caucuses“ (volebních shromáždění) v rámci prezidentské volby USA. Tento systém je velmi komplikovaný a volební shromáždění jsou prvotní, ale také do značné míry determinující fází celého procesu. Při něm se vede souboj o post oficiálního kandidáta na prezidenta v rámci dvou hlavních politických stran USA – strany Demokratické a strany Republikánské. Každá ze stran si v průběhu historického vývoje vymezila jistá specifika a charakteristiky ve způsobu konání, jejichž analýzou se v práci zabývám. Pro lepší pochopení komplexnosti celé problematiky však nejprve nastiňuji právě vývoj a také úlohu volebních shromáždění v rámci prezidentských voleb. Následuje případová studie zaměřená detailněji na průběh volebních shromáždění v jednotlivých státech USA v prezidentských volbách v roce 2020, především pak na jejich problematice aspekty. O některých negativních dopadech tohoto způsobu výběru prezidentských kandidátů se vedou spory dlouhodoběji, některé se objevily výrazněji až při posledních volbách. Tyto charakteristiky shrnuji v závěrečné fázi práce, která má také poskytovat zčásti odpověď na mou výzkumnou otázku, tedy jak tento proces probíhá a jaká s sebou nese hlavní rizika, na základě kterých je vnímán z hlediska mnohých odborníků spíše negativně. Tomu napovídá mimo jiné historický trend přechodu od způsobu výběru kandidátů pomocí volebních shromáždění k výběru klasickými primárními volbami.

Annotation

The text below is focused on the analysis of the process of „caucuses“ in the frame of American presidential elections. The system of the whole process of the presidential election is very complicated and the „caucuses“ play a determinative role. Their main purpose is to officially select and name the presidential candidates of the two major US political Parties – the Democratic Party and the Republican Party. During the time Both of them have developed certain specific characteristics and qualities of the procedure. Analysis of the process is also a part of this work. For better understanding of the complexity of the whole matter I firstly offer a description of the historical evolution and also place the „caucuses“ in the presidential election cause to illustrate their importance in the process. A case study mapping the functioning of the „caucuses“ in the last presidential election organized in the 2020 takes the next part. It offers a detailed look at the practical matters, especially at the

most problematic aspects. Some of these belong to the long-term discussed issues, other arose in connection with the last election. The main content of the last part is a conclusion of the most significant negative features of the „caucuses“ which should also serve as a partial answer to my research question.

Klíčová slova

Volební shromáždění, prezidentské volby, primární volby, nominační proces, USA, prezidentští kandidáti, problematické aspekty

Keywords

Caucus, presidential election, primary election, nomination process, US, presidential candidates, problematic aspects

Title/název práce

„Caucuses as a part of the nomination process of selection potential presidential candidates in the U.S.“

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu své práce Mgr. Jakubu Dopieralovi za odborné vedení, rady a pomoc, které mi pomohly mou práci zkompletovat.

Slovník pojmů

Bound/unbound – označení pro kandidáty, kteří jsou vázáni výsledkem preferenční volby voličů v rámci volebních shromáždění a měli by volit pro zvoleného kandidáta, nikoliv dle své vlastní preference (unbound = opačný systém)

Brokered (contested) convention – otevřený sjezd, tento pojem označuje národní konvent (sjezd) strany, pokud v prvním hlasovacím kole nezíská ani jeden z nominovaných kandidátů nutnou většinu hlasů celkového počtu delegátů

Candidate – oficiálně nominovaný kandidát na prezidenta za politickou stranu, vítěz primárních voleb

Caucus – volební shromáždění, způsob vyjádření voličských preferencí, organizace závisí na formě užití, ve spojení s volbou prezidentskou na stranických pravidlech a také státní legislativě

Closed Caucus – uzavřená volební shromáždění, zúčastnit se mohou pouze registrovaní voliči dané strany

Committee – komise, výbor, organizace stranických představitelů, existuje v několika úrovních (státní, federální apod.)

Convention – sjezd několika účastníků, zpravidla jedné stranické příslušnosti, na těchto sjezdech se jmenují konkrétní osoby či se projednává stranická platforma, sjezdu se účastní předem vybraní či pozvaní, není zpravidla veřejnou otevřenou záležitostí

County – větší volební celek v rámci státu, může obsahovat několik menších volebních celků (*precinct*)

Delegate - delegát, pověřená osoba, která nadále reprezentuje zájmy, buď je pověřený (*pledged/bound*) = musí se držet předem stanovených preferencí, či nepověřený (*unpledged/unbound*), který není povinen zachovávat preference lidu a může dát hlas dle svého vlastního zájmu

Democratic party – Demokratická strana USA

District – volební obvod, téměř každý stát je rozdělen na několik volebních obvodů, ovšem může také sestávat z pouhého jednoho volebního obvodu – větší útvar než *County a Precinct*

Final alignment vote – označení pro konečný počet hlasů pro nominovaného, který postoupil přes nutný 15% práh

Firehouse caucus – doslova volební shromáždění v hasičské zbrojnici, poukazuje to na charakteristiku volebních shromáždění, která se konají ve veřejných institucích, nikoliv ve volebních místnostech

First alignment vote – označení pro počet hlasů odevzdaných pro jednotlivé nominované po prvním hlasovacím kole volebních shromáždění

Front – loading – snaha států uspořádat svá shromáždění či primárky co nejdříve ve volebním kalendáři

Incumbent – označení prezidentského kandidáta, který již sloužil jedno volební úřadě na tomto postě a nyní chce znovu o tento post bojovat

National, Federal – národní/federální úroveň, v této úrovni probíhá např. všeobecná listopadová volba či Národní sjezdy Demokratické a Republikánské strany

Nominee – nominovaná osoba na post stranického kandidáta na prezidenta, kandidátem se stává až ve chvíli, kdy získá nutnou většinu delegátských hlasů na Národním konventu

Open Caucus – otevřená volební shromáždění, účastní se veškerá veřejnost s oprávněním volit, nemusí se jednat jen o členy deklarující svou stranickou příslušnost

Party Convention – sjezd stranických představitelů

Precinct – nejmenší volební celek v rámci států USA, každý stát je rozdělen na určité množství těchto útvarů, volební shromáždění probíhají na této úrovni

Primaries – primárky, způsob výběru prezidentských kandidátů v rámci jednotlivých států, jejich průběh určuje a koordinuje státní aparát, nikoliv stranický, jako u volebních shromáždění

Primary election – primární výběr budoucího prezidentského kandidáta v rámci jedné strany do celonárodní (všeobecné) listopadové volby, vybírá se z nominovaných (nominee)

Realignment – přeskupovací proces v rámci volebních shromáždění, jedná se o fázi procesu po prvním hlasovacím kole, kdy mají možnost voliči nepostupujícího nominovaného změnit své preference a dát tak hlas postupujícímu nominantovi

Republican party – Republikánská strana USA

State – stát, státní úroveň

Superdelegate – tzv. superdelegát, účastní se Národního sjezdu stran, tvoří zvláštní skupinu delegátů, kteří nejsou povinni zachovávat při své volbě voličské preference, na tento post jsou automaticky jmenováni nejvyšší straníční a státní představitelé, po volbách roku 2016 byla jejich navázaná volba zrušena a od roku 2020 se prvního hlasovacího kola neúčastní

Viable – označení pro každého nominovaného na kandidáta, který obdrží v rámci volebních shromáždění dostatek hlasů voličů, aby mohl pokračovat dále v souboji o post kandidáta (tato hranice je u Demokratů stanovena na 15%), pokud tuto hranici nepřekročí, je označen jako *nonviable*

Obsah

ÚVOD	2
1. „CAUCUSES“ A PRIMÁRNÍ VOLBY	4
1.1 VYMEZENÍ POJMU „VOLEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ“	4
1.2 STRUČNÁ HISTORIE UŽÍVÁNÍ VOLEBNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ VS KLASICKÝCH PRIMÁREK	5
2. STRUKTURA VOLEBNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ	9
2.1. VOLEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ V KONTEXTU PREZIDENTSKÉ VOLBY	10
2.2 REPUBLIKÁNSKÁ VOLEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ	12
2.3 DEMOKRATICKÁ VOLEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ	16
3. VOLEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ V PREZIDENTSKÝCH VOLBÁCH V ROCE 2020	20
3.1 IOWA	20
3.1.1 <i>Demokratická shromáždění</i>	22
3.1.2 <i>Republikánská shromáždění</i>	27
3.2 NEVADA.....	29
3.2.1 <i>Demokratická shromáždění</i>	29
3.3 NORTH DAKOTA	31
3.3.1 <i>Demokratická shromáždění</i>	31
3.3.2. <i>Republikánská shromáždění</i>	32
3.4 WYOMING	33
3.4.1 <i>Demokratická shromáždění</i>	33
3.4.2 <i>Republikánská shromáždění</i>	34
3.5 AMERICAN SAMOA, GUAM, VIRGIN ISLANDS	36
3.5.1 <i>American Samoa</i>	36
3.5.2 <i>Guam</i>	37
3.5.3 <i>Virgin Islands</i>	37
4. NEJPROBLEMATIČTĚJŠÍ ASPEKTY VOLEBNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ	38
4.1. VOLEBNÍ ÚČAST	38
4.2. PRAKTICKÉ OBTÍŽE SPOJENÉ S PROCESEM VOLEBNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ	41
ZÁVĚR	47
POUŽITÁ LITERATURA	49
SEZNAM PŘÍLOH	55

Úvod

Tato bakalářská práce se zabývá nominačním procesem výběru prezidentských kandidátů v USA se zaměřením na část zvanou „caucuses“.¹ Jedná se o jeden ze dvou hlavních způsobů výběru prezidentských kandidátů v rámci politických stran napříč Spojenými Státy. Tato selekce předchází samotnou celonárodní volbu, konanou v listopadu daného roku.² Těmito dvěma způsoby jsou již od roku 1901, kdy se konaly první primárky ve státě Florida, tradičně primárky a „caucuses“³ – v češtině překládáno jako „volební shromáždění“.⁴ Za organizaci těchto událostí jsou zodpovědní příslušní představitelé státních vlád – oddělení veřejné správy (především u klasických primárek) či státní výbory dvou hlavních politických stran v USA - Demokratické strany a Republikánské strany (v případě volebních shromáždění).⁵ Spojené státy americké nemají přesně stanovený postup např. v Ústavě, tudíž se podoba primárních voleb liší „stát od státu“. Navíc, ve státech, kde průběh koordinuje právě politická strana sama, se často liší způsob, jakým lidé volí své kandidáty v rámci strany Republikánské a strany Demokratické. A právě analýza tohoto procesu „hlasu lidu“ pomocí volebních shromáždění je hlavním záměrem této práce.

Téma voleb a volebního způsobu bylo vždy zajímavou otázkou jak pro veřejnost, tak pro odborníky. Nejinak je tomu i v současné době, z hlediska dnešního převládajícího pojetí demokracie se podle mnohých jedná o jeden z nejzákladnějších pilířů možnosti aktivní participace lidu na utváření politiky. Právě z tohoto pohledu bývají však tradiční volební shromáždění pokládána za poněkud kontroverzní.⁶

Nutno zde podotknout, že volební shromáždění nebyla uplatňována vždy jen pro výběr prezidentských kandidátů. Jde o způsob selekce na různé posty a funkce.⁷ Na rozdíl od

---

¹ Je těžké najít vhodný ekvivalent v českém prostředí, jelikož se v našem politickém systému žádné podobné akce nekonají. Většinou bývá tento pojem překládán v odborném prostředí jako „volební shromáždění“, což je také označení, se kterým budu nadále pracovat v této práci. Pro tento překlad jsem se rozhodla především na podkladě volebního slovníku Velvyslanectví USA v ČR. Na jejich stránkách najdeme několik nejčastěji užívaných pojmů z tohoto odvětví. Pro „caucuses“ je zde zaveden právě termín „volební shromáždění“. (<https://cz.usembassy.gov/>)

² Toto datum je v USA pevně stanoveno zákonem.

³ Norpoth, H., & Bednarczuk, M. (2012). *History and Primary: The Obama Reelection*. PS: Political Science and Politics, 45(4), str. 614

⁴ Nadále budu používat téměř výlučně termín volební shromáždění.

⁵ Stahl, J. (2015) *Who controls primary elections and who gets to vote?* Constitutioncenter.org

⁶ Hersh, E. (2012). *Primary Voters Versus Caucus Goers and the Peripheral Motivations of Political Participation*. Political Behavior, 34(4)

⁷ Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str 75

většiny takových volebních shromáždění, které jsou koncipované pro uzavřenou a vybranou sortu lidí, volba prezidentských kandidátů by měla být věcí veřejnou. Právě tento aspekt, tedy do jaké míry volební shromáždění v současné podobě umožňují objektivní reflexi voličských preferencí je také podotázkou této práce, kterou se pokusím zodpovědět.

Přičtu-li ještě aktuálnost poslední volby prezidenta USA v roce 2020, patrně již nepotřebuji uvádět pádnější důvody, proč jsem si toto téma pro svou práci zvolila.

Následující text by tak měl poskytnout všem, kteří se chtějí o politickém systému USA se zaměřením na způsob výběru prezidentských kandidátů pomocí primárních voleb, jasný a srozumitelný náhled do této problematiky. Hlavním cílem je objasnění, jakou roli volební shromáždění hrají v rámci prezidentské volby v USA. Na základě detailní deskripce daného sektoru dojdou k závěru, který by měl potvrdit či vyvrátit hypotézu této práce – tedy objasnit nám, proč je současný převládající přístup k tomuto fenoménu převážně negativní a jaké k tomu vedou důvody. Kromě reflexe historického vývoje a deskripce struktury způsobu organizace jednotlivými stranami by k tomuto účelu měla sloužit také názorná případová studie zaměřená na volební shromáždění konaná napříč státy v rámci prezidentských voleb v roce 2020, která zde bude sloužit jako demonstrativní vzorek pro vyvození závěru.

1. „Caucuses“ a primární volby

Politický systém USA je velmi specifický a díky různým faktorům, v mnoha ohledech, také komplikovaný. Téma, které jsem si pro svou práci zvolila – tedy volební shromáždění v rámci voleb prezidentských - je toho názorným příkladem. Amerika bývá pokládána za zemi s dlouhou volební historií, které sahají až do 18. století.⁸ Od té doby se zde volí nejen prezident, ale také mnoho dalších postů a volených úřadů (v současné době přibližně 520000 volených úředníků).⁹ Volby se zde odehrávají hned na několika úrovních – federální, státní, krajské, městské, okresní či místní.

Stranický bipartismus napovídá, že jde přirozeně v určitých oblastech o souboj mezi dvěma hlavními stranami, kterými jsou Republikáni a Demokraté. Ovšem, v průběhu volby na post prezidenta hraje determinující roli primární výběr prezidentského kandidáta v rámci jedné strany samotné. K tomu slouží právě buď volební shromáždění nebo klasické primárky. V další kapitole nastíním základní principy obou pojmů a stručně shrnu historický vývoj jejich užívání. Dále se pak budu zaměřovat téměř výlučně na charakteristiku volebních shromáždění.

1.1 Vymezení pojmu „volební shromáždění“

Jak už jsme si řekli, v této práci zkoumám volební shromáždění jako způsob výběru kandidátů na post prezidenta, který bývá organizován politickými stranami. Ne vždy se termín užíval pouze pro tento proces.¹⁰ Co je však důležité říci, jedná se o velmi specifický rys vztahující se k USA, také zde mají volební shromáždění své kořeny.¹¹ V jiných zemích se s tímto fenoménem ve spojení s prezidentskou volbou nesetkáme.¹²

---

⁸ Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str. 74

⁹ Počet úřadů obsazených volbou v roce 2015 (obrázek, dailykos.com)

¹⁰ <https://www.merriam-webster.com/dictionary/caucus>

¹¹ Gordon, W. (1788) *The History of the Rise, Progress and Establishment of the Independence of the United States of America: including an account of the late war, and of the thirteen colonies, from their origin to that period...* vol. I, London, str. 365.

¹² Volební shromáždění jako způsob zvolení určitého kandidáta se rozšířil také např. do Austrálie, na Nový Zéland či ho používají některé země Commonwealthu. (J. L. Bell, ""Boston 1775: Colonial Boston Vocabulary: 'caucus,' part 2). Proto je také těžké najít vhodný slovní ekvivalent, jelikož daný proces např. u nás neprobíhá, tudíž vycházíme jen z předkladu.

Volební shromáždění byla historicky jedním z prvních způsobů, jak politici či jinak angažovaní jedinci v rámci osobních setkání spojených s diskuzí (anketou) vybírali zástupce na volené posty nebo ujednávali např. stranickou platformu apod.¹³ Většinou to byla setkání neveřejná, pro určitou skupinu lidí, kteří byli spojeni stranickou příslušností, stejným zájmem či postojem k určitému problému apod.¹⁴ Členové se sešli v určitý čas na daném místě a probíhala zpravidla více či méně živá debata s cílem najít konsenzus na určitém řešení či postupu. A to, ať už šlo o proces výběru kandidáta na post či se jednalo o další směřování politiky dané skupiny. Princip je stejný i u volebních shromáždění v rámci prezidentské volby, i zde se schází členové (zpravidla stejné stranické příslušnosti), aby hlasovali o svých preferencích. Jejich přesná podoba se liší jak mezi státy, tak mezi stranami a samozřejmě ji také ovlivňuje vývoj v čase. Rozdílnosti bychom našli především v míře jejich přístupnosti veřejnosti, a tudíž vlivu běžných stranických voličů. Obecně jsou však tato volební setkání pokládána spíše za méně otevřený proces a také za to bývají mnohými kritizována, jak si objasníme v dalších odstavcích této práce.¹⁵

1.2 Stručná historie užívání volebních shromáždění vs klasických primárek

Jelikož volební shromáždění byla prvním způsobem výběru kandidátů na prezidenta, datujeme jejich počátky od roku 1789.¹⁶ V tomto roce byl první prezident Spojených států zvolen.¹⁷ Díky jejich původnímu charakteru, který by se dal vystihnout jako neoficiální až tajný, o jejich přesné podobě vše nevíme.¹⁸ Je zde několik nezodpovězených otázek, jako např. kdo tato shromáždění vlastně svolával, jak probíhal celý proces apod. I přes poněkud nekonkrétní informace asi není velkým překvapením, že se tehdejší podoba od té nynější

---

¹³ Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str. 75

¹⁴ Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str. 75

¹⁵ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str. 434

¹⁶ Tehdy šlo však pouze o shromáždění členů Kongresu za danou politickou stranu, nikoliv řadových stranicky příslušných voličů.

¹⁷ Morrison, Jeffery H. (2009). *The Political Philosophy of George Washington*. JHU Press

¹⁸ James, S. (1973) *The Emergence of the Presidential Nomination Convention 1789 – 1832*. University of Illinois Press, str.26

velmi lišila a že byla poměrně vzdálena dnešním demokratickým ideálům a principům, což souvisí s tehdejšími fungováním politické praxe jako takové.¹⁹

Od samých počátků, a dále v 19. století, se jednalo o uzavřená jednání vysoce postavených straníků (zpravidla politiků na předních postech, kteří ve straně dominovali) v „zakouřené místnosti“.²⁰ Na taková setkání nikdo jiný nebyl zván.²¹ Zde se pak docházelo k finálním rozhodnutím o kandidátech – už z toho je zřejmé, že průměrný občan, byť s volebním oprávněním, neměl v této volbě téměř žádnou úlohu a mohl jen akceptovat výběr stranických špiček.

V počátcích republiky byli prezidentští kandidáti vybíráni volebními shromážděními, jejichž aktéry byli členové Kongresu.²² Po roce 1840 se začaly více uplatňovat národní konventy, neboli sjezdy, kde o kandidátech rozhodovali zástupci několika států.²³ Charakter těchto sjezdů měl být více otevřený a demokratičtější, než u volebních shromáždění, ale realita ukázala, že šlo o velmi podobný proces plný přesvědčování, dohadů a diskuzí, kde největší podíl na finálních rozhodnutích, ke kterým se navíc docházelo zpravidla ještě dříve než na uskutečněných oficiálních jednáních, měli stejně vrcholní politici.²⁴ Takovýto systém trval až do počátků 20. století.²⁵ První výraznější impulsy ke změně přicházely v období tzv. Progresivní éry v USA (1890-1916).²⁶ Díky snahám o omezení „bossismu“ v rámci celého politického řízení tehdejších Spojených států se postupně začal proměňovat také prezidentský volební proces. Právě v tomto období vznikaly první primární volby.²⁷ Státy začaly navrhnout volební zákony, které ustanovovaly celý proces více otevřený a zaručovaly snazší participaci voličstva s větším podílem na výsledku. Jedním z prvních takových byl např. stát Wisconsin, kde místní guvernér Robert La Follet, znechucený politikářem „za

---

¹⁹ Ta by se dala charakterizovat jako velmi nedemokratická, neparticipativní a vyhraněná jen pro nejvyšší představitele. (Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str. 75)

²⁰ Termín se vžil až v pozdější době, jelikož původní aktéři shromáždění zpravidla vysedávali s dýmkou či cigaretou a sklenkou v ruce. Šlo o jakási VIP setkání stranických a politických špiček, díky uzavřenému prostoru, kde se tajná jednání odehrávala se tam držel i dým z cigaret. Proto tedy vznikla tato charakteristika.

²¹ Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str. 75

²² Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str. 76

²³ Tamtéž, str.

²⁴ Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str. 77

²⁵ Tamtéž, str. 77

²⁶ John D. Buenker, John C. Boosham, and Robert M. Crunden, *Progressivism* (1986), Transaction Publishers; 1st edition, str. 4

²⁷ *Progressive Era Reforms and the Birth of the Primaries, 1890-1960*. US Politics and Conventions. Northeastern University. History.com

oponou“ v prezidentských volbách 1904 následně navrhl podobu volebního zákona tak, aby zajistil transparentnost a také možnost běžným voličům participovat a podílet se na výsledku. V roce 1916 se k výběru prezidentského kandidáta vyjadřovaly reformující volební zákony u více než poloviny tehdejších států USA.²⁸

Postupně se začínaly více a více užívat napříč státy zmiňované primárky – na rozdíl od volebních shromáždění se jich účastnila veřejnost (tedy řadoví voliči jednotlivých stran)²⁹, nebyly jen pro vybrané členy, účastníci měli přímý vliv na výběr delegátů, potažmo kandidátů, a reflektovaly tedy preference širšího okruhu americké společnosti.³⁰ Prvním státem, který primárky pořádal byla již v roce 1901 Florida.³¹ Ne vždy byly však výsledky primárek závazné pro další rozhodování delegátů určujících finálního prezidentského kandidáta. Zpravidla zprvu nešlo o přímé primární volby, jak probíhají v některých státech dnes. Spíše se jednalo o zjištění preferencí, někde se primárkami volila např. jen část delegátů národního sjezdu.³² Ti ještě navíc často nebyli tzv. pověřeni volit dle preferencí z primárek, apod. Důkazem tohoto byl rok 1952, kdy se prezidentským primárkám začalo přezdívat „soutěž krásy“. Toto přívskvo si vysloužily, jelikož v tomto roce preferenční volby sice stanovily určitý výsledek, který však nebyl závazný pro finální výběr kandidáta, se kterým se také neshodoval.³³ Tedy proces volby se voličům „otevřel“, ale faktický vliv na výsledek byl marginální.

V průběhu celého 20. století se proces formoval a utvářel. Státy začaly více a více uplatňovat systém primárních voleb. V roce 1912 probíhaly primárky ve dvanácti státech, osm let poté jejich počet vzrostl na dvacet.³⁴ Vlivem rostoucí popularity tohoto způsobu výběru kandidátů se tak volební shromáždění dostala lehce do pozadí. Jelikož však ani primárky v tehdejší podobě nezaručily zcela demokratický výběr, některé státy se opět

---

²⁸ <https://www.openprimaries.org/history>

²⁹ Členství ve straně není v USA podmíněno zpravidla žádným podepisováním dokumentů, placením příspěvků apod. Stačí zkrátka Vaše čestné prohlášení, že jste příslušníkem této strany – což je v principu velmi demokratické (Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str.77)

³⁰ Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str.78

³¹ Shafer, Byron E (1988). "Emergence of the Presidential Nomination and the Convention". *Bifurcated Politics: Evolution and Reform in the National Party Convention*. Harvard University Press. Str.28

³² Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str.79

³³ Paul T. David. (1954) *Presidential Nominating Politics in 1952*. Volume: 1, str. 37.

³⁴ Shafer, Byron E (1988). "Emergence of the Presidential Nomination and the Convention". *Bifurcated Politics: Evolution and Reform in the National Party Convention*. Harvard University Press. Str.29

vrátily ke klasickým volebním shromážděním, případně stranickým sjezdům³⁵, od 40. do 70. let konalo primárky cca dvanáct států, ostatní užívaly shromáždění.³⁶

Větší zlom v procesu vývoje znamenal rok 1968, kdy došlo k velkým neshodám a problémům v rámci prezidentské volby na Národním sjezdu Demokratické strany, vedoucí dokonce k násilnostem.³⁷ Na základě těchto událostí stanovila tzv. *McGovern – Fraserova* komise nová pravidla upravující způsob výběru prezidentských kandidátů.³⁸ Jednou z největších inovací bylo, že nově se výsledky primárek i volebních shromáždění staly závaznými pro další hlasování a tudíž, pokud nominovaný kandidát vyhrál v těchto volbách, obdržel hlasy delegátů vyslaných za daný stát, což předtím neplatilo. Státy následně začaly masivně uplatňovat hlavně primárky, které, oproti shromážděním, lépe vyhovovaly stanoveným požadavkům.³⁹

V roce 1980 konalo, v té době rekordních, 37 států primárky, zbytek volební shromáždění. Počet států konajících primárky stále stoupal, v roce 1992 bychom našli již jen deset států, které vybírali své prezidentské kandidáty pomocí volebních shromáždění a sjezdů.⁴⁰ Trend se trochu zbrzdil po přelomu tisíciletí, kdy se v prezidentských volbách roku 2004 k primárkám uchýlilo „pouze“ kolem 35 států USA.⁴¹ V následujících letech opět křivka spíše stoupala, stále jsme se však pohybovali kolem 40 států konajících primárky, zbytek volební shromáždění. V roce 2016 nebyl ani v Demokratické ani v Republikánské straně žádný „obhajující“ kandidát, tudíž boj o post kandidáta se odehrával horlivě v obou stranách.⁴² To může být jeden z důvodů, proč se uspořádalo o něco více volebních shromáždění než

---

³⁵ Stranické sjezdy jsou nedílnou součástí volebních shromáždění. U mnoha států se během volebních shromáždění zjistí jen voličské preference kandidátů na prezidenta, ale jmenování konkrétních osob na pozici delegátů se zajišťuje právě na separátních stranických sjezdech na různých úrovních.

³⁶ Shafer, Byron E (1988). *"Emergence of the Presidential The Nomination and the Convention"*. *Bifurcated Politics: Evolution and Reform in the National Party Convention*. Harvard University Press, str.26

³⁷ Redlawsk, P. D., Tolbert, J. C., Donovan, T. (2011) *Why Iowa? How Caucuses and Sequential Elections Improve the Presidential Nominating Process?* (Chicago IL, University of Chicago Press), kap. 11

³⁸ Viz níže, str. 16 této práce.

³⁹ Kalb, Deborah (2019). *Guide to U.S. Elections - Google Books*, str.383

⁴⁰ Shafer, Byron E (1988). *"Emergence of the Presidential The Nomination and the Convention"*. *Bifurcated Politics: Evolution and Reform in the National Party Convention*. Harvard University Press, str. 27

⁴¹ Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, str.84

⁴² Pokud kandiduje dosavadní prezident, je tzv. obhajujícím. Někdy toývá pokládáno za velkou výhodu, jelikož je zvykem, že strana počítá s vyjádřením plné podpory právě pro takového kandidáta, ten tudíž nemusí o stranickou podporu bojovat, ale může se soustředit více na všeobecnou volbu. Ovšem, není to pravidlem, pokud by se za své dosavadní prezidentské počínání lidu a straně znelíbil, je pravděpodobné, že by se mu i v rámci strany nějaký vyzyvatel postavil.

v minulých letech, jelikož žádný ze států od jejich konání neustoupil, což se někdy v případě obhajujícího kandidáta stává.

Poslední prezidentské volby konané roku 2020 nám ukázaly, že volební shromáždění jsou velmi charakteristická svým procesem a vyžadují jisté podmínky. Např. v roce 2020 bylo díky situaci způsobené pandemií COVID19 jejich pořádání v řadě států znemožněno. Volební shromáždění tedy proběhla pouze ve čtyřech státech a několika teritoriích USA. Není to však způsobeno pravděpodobně jen pandemií samotnou, ale také dlouhodobými spory o vhodnosti užívání tohoto způsobu výběru kandidátů, na což strany reagují přijetím primárek namísto shromáždění.

Cílem předešlých řádků bylo nastínění historické vývoje prezidentských voleb, především se zaměřením na jejich primární část. Jak můžeme vidět, proces prošel mnohými změnami, ať už se jedná o postupný přechod mnoha států od volebních shromáždění k primárkám nebo o proměnu podoby obou zmíněných pojmů, ke které docházelo, stále dochází a pravděpodobně tomu tak i nadále bude. Cílem reformy je především uzpůsobit proces co nejvíce demokratickým principům a od jeho původní podoby, ovládané pár jedinci, navrátit důležitost v co největší možné míře lidu samotnému. Tím se de facto z části celý vývoj vysvětluje, neboť jsou to právě volební shromáždění, která bývají mnohými odborníky právě za svůj nerepresentativní (průměrné voličské preference nereflektující) charakter kritizována.⁴³

2. Struktura volebních shromáždění

V této kapitole nejprve zařadím shromáždění do kontextu procesu výběru prezidentských kandidátů, poté se zaměřím na organizaci a průběh většiny Republikánských shromáždění a následně se budu věnovat stejnému procesu strany Demokratické. Hned na úvod je důležité zmínit fakt, že průběh se liší jak mezi jednotlivými státy, tak téměř s každou novou prezidentskou volbou. Strany na svých národních úrovních přijímají nová opatření, modifikují způsob konání a jeho pravidla. Podobu a průběh ovlivňují především národní výbory stran – tedy Národní Demokratický výbor⁴⁴ a Národní Republikánský výbor⁴⁵ –

---

⁴³ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str. 425

⁴⁴ Viz slovníček pojmů

⁴⁵ Viz slovníček pojmů

konkrétně pak příslušné komise zabývající se pravidly a principy strany. Ty pověřují organizací jednotlivé státní sekce dvou zmíněných stran.⁴⁶ Míra autonomie se opět odlišuje podle stranické příslušnosti.

U strany Republikánské je způsob organizace volebních shromáždění sice zpravidla jednodušší, ale více se jeho podoba mezi jednotlivými státy liší. Naproti tomu Demokraté svá shromáždění mívají komplikovanější. V této kapitole jde především o generalizovaný popis tradičního způsobu, jak se obvykle po několik dekád používá a nastínění nejzásadnějších rozdílů mezi průběhem Republikánských a Demokratických volebních shromáždění.⁴⁷

2.1. Volební shromáždění v kontextu prezidentské volby

Volba prezidenta USA je jedinou celonárodní volební událostí konanou v rámci Spojených států.⁴⁸ Mediálně masivně sledovaný je samozřejmě samotný den celonárodní volby, který již tradičně připadá na „úterý po prvním pondělí v listopadu“, kdy k volebním urnám zamíří miliony voličů.⁴⁹ Ovšem této samotné národní volbě předchází velmi dlouhý a složitý proces primárního výběru prezidentských kandidátů v rámci jednotlivých stran, konaný v delším časovém rozmezí (od ledna či února, do června či července) daného roku. Tyto volby konají obě strany v každém státě dle stanovených pravidel a většinou také odděleně.⁵⁰ Voliči mohou své preference vyjádřit v této fázi voleb, kdy však jejich hlas pomáhá vybrat především počet (někde však i personální obsazení) tzv. delegátů, kteří jsou následně vysláni na separátní sjezd, kterého se již účastní pouze oni, nikoliv široká veřejnost a na kterém pak zastupují voličské prezidentské preference při dalších kolech výběru prezidentských kandidátů. Těchto sjezdů zpravidla bývá více, nejprve se konají na úrovni okresní (*county*)⁵¹, dále v rámci volebních obvodů (*district*), poté celostátní (*state*), a posledním takovým je Národní sjezd politické strany (*National Convention*). Na všech

---

⁴⁶ Wattier, J. M. (2005), *Presidential Primaries and Frontloading: An Empirical Polemic*, Institut of Applied Politics, University of Akron, str. 2

⁴⁷ Tzn. např. letošní rok přinesl v tomto způsobu mnoho inovací, a tudíž se mohou lokálně jednotlivá volební shromáždění od uvedeného schématu lehce odlišovat.

⁴⁸ Coleman, J. K. (2015), *The Presidential Nominating Process and The National Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. Summary

⁴⁹ Toto datum je v USA stanoveno také zákonem.

⁵⁰ Tato pravidla jsou dané buď přímo státní legislativou či stanovami národních výborů politických stran.

⁵¹ Viz slovník.

těchto úrovních sjezdů se zpravidla volí osoby na pozice delegátů do vyšší úrovně a probírají se i jiné stranické záležitosti.

K primárnímu výběru delegátů slouží dva zmiňované typy, které státy USA používají – primárky a volební shromáždění.⁵² (Rozdíly a důvody proměn v užívání viz kapitola 1). Tito delegáti, vybraní na shromážděních či stranickém sjezdu v rámci nejmenších volebních území státu, tedy okrsků (*precinct*)⁵³ se poté účastní dalších stranických sjezdů. Ty se zpravidla konají na několika úrovních, jak jsme si popsali výše. Během všech těchto kol se postupně dospěje až k alokaci jmen delegátů účastnících se Národních Konventů (sjezdů) stran,⁵⁴ kde je oficiálně nominován prezidentský kandidát (a také kandidát na viceprezidenta) a také diskutován a schvalován program příslušné politické strany. K tomu, aby tohoto kandidát dosáhl je však nutné získat nadpoloviční většinu hlasů všech delegátů účastnících se Národního sjezdu.⁵⁵ Ti hlasují o oficiálním kandidátovi - v prvním volebním kole podle voličských preferencí daných výsledky jednotlivých volebních shromáždění (pokud jsou pověřeni). Když však žádný z kandidátů při této první volbě nezíská nutnou většinu, probíhá další kolo, ve kterém už jsou všichni „nepověřeni“ a volí tak nezávisle na výsledcích volebních shromáždění – nejsou upsáni k hlasování za žádného kandidáta a mohou se volně rozhodnout.⁵⁶ Hlasování může mít tedy i několik kol, než vzejde právoplatný kandidát. Pokud k takovému jevu dojde, hovoříme o tzv. otevřeném konventu (v USA se pro tento jev používají pojmy *brokered*, *contested* nebo *open convention*). Posledním případem, kdy k tomu došlo byl rok 1952.⁵⁷ Ač někteří predikovali podobný scénář také pro loňský volební cyklus, jedná se o projev velmi vzácný, se kterým se téměř nesetkáme.⁵⁸

---

⁵² Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The Natinal Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 1

⁵³ Viz slovník.

⁵⁴ Atkeson, L., & Maestas, C. (2009). Meaningful Participation and the Evolution of the Reformed Presidential Nominating System. *PS: Political Science and Politics*, 42(1), str.60

⁵⁵ Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democrats.org)

⁵⁶ Ridout, T., Rottinghaus, B., & Hosey, N. (2009). *Following the Rules? Candidate Strategy in Presidential Primaries*. *Social Science Quarterly*, 90(4), 781

⁵⁷ Elaine C. Kamarck, *Primary Politics: What is a brokered/contested Convention?* (Washington: Brookings Institution Press, 2009)

⁵⁸ Tento jev byl častější v dřívějších dobách. Důvodem je především proměna procesu výběru prezidentských delegátů, kdy postupně došlo k tomu, že převážná část delegátů národního sjezdu je „pověřena“ (ať už zákonem či pouhou zvyklostí) volit dle preferencí z primárních voleb a volebních shromáždění. Díky silným prezidentským kampaním, které zabírají množství času, energie a prostředků se snaží jednotliví kandidáti získat nadpoloviční většinu co nejdříve, aby se pak mohli připravovat v klidu na celonárodní volbu. Z tohoto důvodu zpravidla v moderní době máme o prezidentském kandidátovi jasno již před samotným Národním Konventem.

Demokratická i Republikánská strana si časem vyhranily jistá specifika v tomto procesu a jejich průběh se, jak již bylo řečeno, liší i v rámci jednoho státu. Nyní tedy již přistoupím k analýze procesu výběru prezidentských kandidátů u strany Republikánské.

2.2 Republikánská volební shromáždění

Stejně tak jako u Demokratů, i u této strany základní pravidla a principy stanovuje a nařizuje Národní Republikánský výbor.⁵⁹ Za další dění jsou zodpovědné jednotlivé státní Republikánské komise, tato nařízení, vydaná Národním výborem, musí však zohlednit všechny státy bez výjimky konající primárky či volební shromáždění.⁶⁰ Ovšem, oproti Demokratické straně jsou tato pravidla více obecná a dávají větší prostor jednotlivým státním výborům strany.⁶¹

Volební shromáždění tedy, jak již víme, slouží k přerozdělení (případně výběru) delegátů jednotlivým kandidátům na prezidentskou nominaci podle volebních preferencí. Pro tyto účely se používají většinou dva volební systémy a to tzv. „vítěz bere vše“, kdy se na volební lístek zapisuje pouze konkrétní jméno kandidáta na prezidenta (vítěz získává všechny delegáty v daném státě) nebo proporční systém, pokud se přímo na volebním listě zaškrťává výběr kandidátů v určitém pořadí (delegáti rozdělení mezi kandidáty splňující limity pro přidělení). Takto se určuje množství tzv. pověřených (*pledged*)⁶² delegátů, kteří pak mají povinnost hlasovat pro prezidentského kandidáta podle preferencí voličů.⁶³

Počet delegátů, které mohou jednotliví prezidentští kandidáti v každém ze států získat je předem dán pravidly stanovenými Republikánskou Národní komisí a je pro každý stát individuální. Republikáni používají jednodušší výpočetní formule než Demokráté. Každý stát má pevný základ stanoven na deset delegátů (výjimku tvoří území Samoa, Guam, Northern Marianas a Virgin Islands, kde kvůli výrazně nižšímu počtu obyvatel případně méně

---

⁵⁹ Wattier, J. M. (2005), *Presidential Primaries and Frontloading: An Empirical Polemic*, Institut of Applied Politics, University of Akron, str.2

⁶⁰ Bibby, J. (2003), *Politics, Parties and Election in America*, Belmont, CA

⁶¹ Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The National Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 1

⁶² U Republikánské strany se používá pro tyto delegáty termín „bind“ zatímco u Demokratů se nazývají „pledged“. Delegáti, kteří mohou hlasovat nezávisle na výsledcích primárních voleb jsou tzv. nepověřeni (*unbound*) či (*unpledged/automatic*) u Demokratické strany.

⁶³ Tato povinnost se vztahuje pouze pro první hlasovací kolo Národního Konventu, pokud by se v tomto kole nedošlo k požadovanému nadpolovičnímu počtu hlasů pro žádného z kandidátů, ve druhém kole již může každý delegát hlasovat dle libosti.

než 10 základních delegátů, přesně 6). Další tři delegáti pak připadnou na každý volební obvod (*district*) v rámci státu – tedy počet těchto delegátů závisí na tom, na kolik obvodů pro federální Sněmovnu reprezentantů je daný stát rozdělen. K těmto se připočítávají další tři delegáti do Národního Konventu, kterými jsou: předseda a předsedkyně národního výboru Republikánské strany, a předseda jurisdikce této strany.⁶⁴ Poslední skupinu tvoří tzv. bonusoví delegáti, přidělení státům podle různých faktorů. Výpočetní vzoreček pro získání bonusového delegáta může uplatnit každý stát, ve kterém získal v poslední všeobecné prezidentské volbě většinu Republikánský kandidát.⁶⁵ Další bonusoví delegáti jsou pak státu přiděleni, pokud z daného státu pochází zvolený Republikánský člen senátu či guvernér Republikánské příslušnosti. A delegáta navíc dostane také stát, který má ve své státní vládě Republikánskou převahu alespoň v jedné komoře nebo také stát, jehož zastupitelé na federální úrovni jsou převážně Republikáni.⁶⁶

Státům však mohou být za určitých podmínek delegáti také odebráni. Národní Republikánský výbor, jak jsme si již řekli, stanovuje určitá pravidla platná pro jednotlivé státy, kterých by se při konání primárního výběru kandidáta měly držet. Pokud tak neučiní, dojde ke snížení počtu delegátů. To se stane např. pokud by stát porušil nejdřívější možné datum konání primárek či volebních shromáždění.⁶⁷ Stejně tak by byl stát postižen, pokud by např. jakkoliv záměrně upravoval či manipuloval s výsledky nebo pokud by porušil jiná pravidla vydaná Národní Republikánskou komisí.⁶⁸

Z toho tedy vyplývá, že se pro každý volební cyklus celkový počet delegátů mění.⁶⁹

Počet delegátů je v rámci primárních voleb velmi klíčový, jelikož právě o tyto delegáty se při volebních shromážděních vlastně hraje. Ať už státy uplatňují „vítěz bere vše“ či proporcí systém přidělení delegátů, právě oni jsou pak ti, kteří rozhodují o finálním výběru a deklaraci jména oficiálního prezidentského kandidáta strany, což tak činí na Národním

---

⁶⁴ *The math behind the Republican Delegate Allocation 2020*. Thegreenpapers.com

⁶⁵ Tento vzor je definován takto: $4,5 + 0,6x$ (počet základních delegátů přidělených státu = zpravidla 10). (*The math behind the Republican Delegate Allocation 2020*. Thegreenpapers.com)

⁶⁶ Navíc je každému státu přidělen ještě určitý počet nepověřených kandidátů, toto číslo však nebývá nějak vysoké (2-3 delegáti) (*The math behind the Republican Delegate Allocation 2020*. Thegreenpapers.com)

⁶⁷ Výjimku v tomto případě tvoří jen několik států, zpravidla Iowa a New Hampshire, které mají své brzké datum dané historickou tradicí. (*The math behind the Republican Delegate Allocation 2020*. Thegreenpapers.com)

⁶⁸ *The math behind the Republican Delegate Allocation 2020*. Thegreenpapers.com

⁶⁹ Pro letošní rok bylo Republikánskou stranou přiděleno 2441 pověřených kandidátů a 110 nezávislých, kteří se měli zúčastnit Národního Konventu. (Olson, T. „The Republican National Convention 2020: What to know?“, foxnews.com)

Republikánském Konventu.⁷⁰ Než se však dostanou jednotliví zástupci (delegáti) až sem, proběhne zpravidla několik dalších kol.⁷¹

Volební shromáždění jsou jakýmsi prvním „výkopem“ v celém procesu.⁷² Pořádají se na úrovni nejmenších volebních celků státu – okrsků. Bývá jich tedy zpravidla větší množství, avšak měly by se konat v jeden den. Republikánská shromáždění se zpravidla odehrávají na veřejných místech či volebních stanicích. Svým průběhem mnohdy připomínají spíše klasické primárky: voliči přijdou a zaregistrují se při vstupu - jelikož se jedná o tzv. uzavřený druh primárek, je možné volit jen Republikánské kandidáty pro občany zaregistrované u této strany.⁷³ Poté může následovat krátká debatní etapa, kdy se snaží aktivističtí příznivci či skupiny podporující určitou prezidentskou kampaň přesvědčit ostatní voliče o vhodnosti právě jejich oblíbeného nominovaného. Následně všichni dostanou papír, na který zkrátka jen napíší jméno vybraného prezidentského kandidáta, podepíší se a mohou odejít.⁷⁴

Podle toho, ve kterém státě se shromáždění konají se pak rozlišuje další průběh. Cílem volebních shromáždění je především alokace určitého počtu delegátů pro jednotlivé nominované kandidáty na post prezidenta - celý proces hlasování a sčítání nám tedy na konci určuje, kolik delegátů bude kterému kandidátovi přiděleno do Národního Republikánského konventu.⁷⁵ Tito delegáti se však nevybírají na volebních shromážděním konaných v rámci okrsků.

---

⁷⁰ Rozdíl v efektech použití těchto dvou rozdílných volebních systémů je také častým objektem zájmu akademických diskuzí. Je prokázáno, že Demokráté více tíhnou k proporčnímu systému, zatímco Republikáni se spíše kloní k „vítěz bere vše“. Právě druhá varianta je však lákavější pro samotné voliče, neboť výzkumy ukazují, že se voleb s použitím tohoto systému účastní procentuálně více voličů, než u proporčních. Tento většinový systém však podporuje volbu předem favorizovaného kandidáta ve větší míře. Vychází to z jeho základů, jelikož volič nechce, aby jeho hlas přišel vniveč. Voleb se účastní s cílem ovlivnit jejich výsledek. Když se na oba systémy podíváme, je jasné, že pokud při volbě „vítěz bere vše“ chci, aby můj hlas nepropadl, nejspíše ho přidělím nejvíce favorizovanému kandidátovi, jelikož si myslím, že jinak bude můj hlas bezvýznamný. Naopak v proporčním systému vím, že hlas bude započítán s mnohem větší pravděpodobností, a to i pokud nezvolím nejvýznamnějšího favorita strany. (Muth, K. T. (2016) „Proportional vs winner-take-all“. Global Policy Journal.com)

⁷¹ Viz kapitola „Volební shromáždění v kontextu prezidentské volby“.

⁷² Myslím tím, že se jedná o první možnost vyjádřit voličské preference ve státech, které si tento způsob výběru delegátů zvolí. Mnohdy se konají volební shromáždění až po primárkách, neznamená to tedy, že by vždy byly první volební shromáždění a po nich následovalo vše ostatní.

⁷³ Southwell, L. P. (1991). *Open versus Closed Primaries: The Effect on Strategic Voting and Candidate Fortunes*. Social Science Quarterly, 72(4), str.793

⁷⁴ Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The Natinal Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 5

⁷⁵ Jedná se o tzv. prezidentskou preferenční volbu. (Trish, B. (1999). *Does Organization Matter? A Critical-Case Analysis from Recent Presidential Nomination Politics*. Presidential Studies Quarterly, 29(4), str.878)

U Republikánů je ve většině států průběh následující: Po okrskových volebních shromážděních se uskuteční další shromáždění příslušníků Republikánské strany, na kterých se určuje, kdo bude pověřen jet jako delegát za jednotlivý okrsek (*precinct*) na další Republikánský sjezd v rámci většího volebního celku v každém státě – tedy městě či okresu (*county*). Těchto sjezdů je už přirozeně menší počet. Na nich se určí, kdo bude vyslán na sjezdy vyšších volebních celků – tedy sjezdy volebních obvodů (*district*).⁷⁶ Zde se opět hlasuje a debatuje o personálním obsazení – tentokrát jde o delegáty na celostátní Republikánský sjezd a z části již i na Národní Republikánský konvent.⁷⁷ Z tohoto nám tedy vyplývá, že u Republikánů jsou zpravidla delegáti vybráni stranou na separátních jednáních před či po konání primárních shromáždění a tento výběr je nezávislý na jejich výsledku.⁷⁸

Jednotlivé stranické sjezdy mívají na všech svých úrovních (okrskové, okresní, krajské, státní a národní) velmi podobný průběh. Probíhá zde mnoho řečí a projevů, následují debaty o vhodnosti jednotlivých aspirantů na post delegátů a následně volba finálních jmen. Posledním a největším ceremoniálním stranickým úkonem v celé prezidentské volbě je Národní konvent. Na tomto konventu probíhá po několik dní množství projevů vysokých úředníků, probírá se platforma strany, a především je oficiálně nominován prezidentský kandidát a kandidát na post viceprezidenta.

Zmiňovaný průběh Republikánských volebních shromáždění a následujících událostí je generalizací klasického způsobu. Jejich přesná podoba se liší stát od státu a také se upravuje téměř s každou novou prezidentskou volbou.⁷⁹ Pravidla pro jejich průběh stanovují příslušné státní komise Republikánské strany, vždy s přihlédnutím k požadavkům Národního Republikánského výboru.⁸⁰

Jak jsme si na průběhu ukázali, problémem procesu volebních shromáždění a následných sjezdů nemusí být z hlediska účastníků jen náklady a čas strávený na jejich participaci, ale také fakt, že tento systém umožňuje stranickým představitelům značně ovlivnit celkové

---

⁷⁶ Norpoth, H., & Bednarczuk, M. (2012). *History and Primary: The Obama Reelection*. *PS: Political Science and Politics*, 45(4), str.615

⁷⁷ Na krajských sjezdech se volí pouze část delegátů do Národního konventu, zbytek je jmenován na celostátním Republikánském sjezdu. (*How Political Party Delegates are chosen?* Thoughtco.com)

⁷⁸ Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The National Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 5

⁷⁹ *How Political Party Delegates are chosen?* Thoughtco.com

⁸⁰ Tamtéž.

výsledky výběru prezidentského kandidáta⁸¹ bez ohledu na výsledky prvotních volebních shromáždění.⁸² Dříve byl tento stranický vliv nejvíce ovlivňujícím faktorem, po zavedení několika reforem a deklarovanou snahou obou politických stran v USA o větší participaci spojenou také s otevřenějším procesem pro primární voliče a zvýšením jejich podílu na konečných výsledcích se od tohoto fenoménu postupně ustupuje.⁸³

2.3 Demokratická volební shromáždění

Proces volebních shromáždění u Demokratické strany je z části podobného charakteru, ovšem je zde také řada odlišností. Nejvyšším orgánem ovlivňujícím jejich podobu a průběh je Národní Demokratická komise, speciálně oddíl pravidel a místních nařízení. Komise vydává, stejně jako u Republikánů, pravidla pro výběr delegátů, které musí státy při pořádání jednotlivých shromáždění brát na zřetel a uzpůsobit jim další průběh.⁸⁴ Tím se zabírají jednotlivé státní komise Demokratické strany, nikoliv místní státní volební zákony.⁸⁵ Prvním rozdílem je však to, že Národní Demokratická komise si nejprve vyžádá od jednotlivých států jejich soupis pravidel pro výběr delegátů do Národního Demokratického konventu, které pak přezkoumává, zda jsou v souladu s pravidly vydanými Národní komisí, a až poté je pověří organizací shromáždění s případnými pokyny a doporučeními. Od Republikánů je také odlišuje detailnější a obsáhlejší formát.⁸⁶ Nedávají tak jednotlivým státům takový rozsah volnosti jako u předešlé strany. A je to také Demokratická strana, která zpravidla přichází jako první se změnami a novinkami.⁸⁷ Jak jsme si nastínili již v rámci vývoje, docházelo v průběhu let k mnohým reformám jak v datech konání jednotlivých akcí, tak v jejich procesu.

---

⁸¹ Jak jsem si totiž ukázali na průběhu výběru kandidátů – delegátů, kteří nakonec výsledného nominanta na prezidenta skutečně jmenují kandidátem Republikánské strany jsou vybíráni skrze několik stranických sjezdů, kterých se však veřejnost neúčastní a tudíž osoby na posty delegátů jsou rekrutovány z řad straníků, kteří nemusí reprezentovat stejné volební preference, jako primární voliči.

⁸² Trish, B. (1999). Does Organization Matter? A Critical-Case Analysis from Recent Presidential Nomination Politics. *Presidential Studies Quarterly*, 29(4), 875

⁸³ Viz kapitola 1. Historie užívání caucuses, str.5

⁸⁴ Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democracys.org), str.1

⁸⁵ Coleman, J. K (2015), The Presidential Nominating Process and The National Party Conventions 2016, Congressional Research Service, str. 9

⁸⁶ Viz „Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democracys.org)

⁸⁷ Tolbert, J., Redlawsk, P. D., Bowen, C. D., (2009), *Reforming Presidential Nominations: Rotating Primaries or a National Primary?* American Political Science Association

Pro určení počtu delegátů, o něž se na shromážděních v jednotlivých státech bojuje se používá formule uplatňující značně odlišné faktory, než u Republikánů. Při výpočtu se pracuje s výsledky předešlých tří volebních cyklů. Trochu zjednodušeně bychom mohli tento vzorec popsat jako výsledek jedné poloviny čitatele (v podobě počtu hlasů pro Demokratického kandidáta ve zmíněných třech volbách)⁸⁸ a jmenovatele, který udává celkový počet Demokratických hlasů,⁸⁹ s připočtením čísla vyjadřujícího počet Demokratických hlasů sboru volitelů za jednotlivý stát.⁹⁰ Takto vzniká základní počet pověřených kandidátů přidělených jednotlivým státům, kteří jsou pak rozděleni do měst, krajů či okresů, podle počtu obyvatel. Pravidla Národní Demokratické komise nařizují těmto delegátům téměř povinnost volit dle preferencí, jimiž voliči určili vítězného kandidáta státu⁹¹ (na rozdíl od Republikánů jsou také povinni všichni delegáti deklarovat jasně své vlastní preference).⁹² Každý stát pak také obdrží určité bonusové pověřené delegáty např. za lídry stran či vysoké úředníky podle podobných pravidel, jako Republikáni. Stejně tak je u Demokratů ještě skupina nepověřených kandidátů (tzv. superdelegátů či automatických delegátů), kteří jsou při volbě nezávislí na výsledcích voličských preferencí v daném státě a mohou tudíž volit libovolně.⁹³ Ti jsou rekrutováni zpravidla z osob na postech Demokratických členů Kongresu.⁹⁴ Dále pak guvernérů, bývalých prezidentů, viceprezidentů, předsedů a jiných vysokých představitelů Demokratické strany.⁹⁵

Pomocí volebních shromáždění tedy pak probíhá rozdělení těchto delegátů mezi jednotlivé prezidentské kandidáty pomocí (zpravidla) proporčního systému přidělení, kdy je počet

---

⁸⁸ Používá se zkratka SDV vyjadřující *State Democratic Vote*

⁸⁹ TDV jako *Total Democratic Vote*

⁹⁰ Tzv. SEV – *State Electoral College Vote (The math behind the Democratic Delegate Allocation 2020. Thegreenpaper.com)*

⁹¹ Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democratcs.org), str.14

⁹² Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democratcs.org), str.15

⁹³ Tito delegáti byli přidáni k tradičnímu volitelskému výběru v roce 1980, kdy se po diskuzích usoudilo, že je třeba nějaká protiváha k předem daným *pledged delegates*.

⁹⁴ Coleman, J. K. (2015), *The Presidential Nominating Process and The Natinal Party Conventions 2016, Congressional Research Service*, str. 14

⁹⁵ Díky mnohým sporům o nezájatosti a objektivní volbě odpovídající voličským preferencím těchto delegátů, které vyvrcholili po volbách roku 2016, kdy tehdejší nominovaní na kandidáty B. Sanders a H. Clinton sváděli souboj o delegáty. Ještě před koncem primárního výběru však několik superdelegátů otevřeně deklarovalo, že podpoří H. Clinton nehledě na výsledky, což samozřejmě prezidentskou kampaň B. Sanderse velmi pobouřilo. Na základě stížnosti pak Demokratický Národní výbor pravidla pro hlasování těchto superdelegátů upravil a počínajíc volbami roku 2020 má tato skupina zákaz hlasovat v prvním hlasovacím kole (first ballot) Národního Demokratického konventu. zapojit se do hlasování tak můžou až v případném druhém kole, kdy se nepověřenými stávají všichni delegáti. (*How Political Party Delegates are chosen? Thoughtco.com*)

delegátů rozdělen mezi všechny kandidáty, kteří splní Demokratickou volební hranici stanovenou na 15% všech přítomných účastníků shromáždění, aby byli uznáni za postupující kandidáty.⁹⁶ I tento proces je komplikovanější než u Republikánské strany, kde navíc žádná minimální hranice centrálně zavedena není.

Demokratická volební shromáždění by se podle některých odborníků dala definovat spíše jako jakási sousedská setkání zaujatých participantů než jako klasické oficiální volby.⁹⁷ Když se na celý průběh podíváme detailněji, pochopíme alespoň z části tyto domněnky...

Zprv se tato shromáždění nekonají jen v rámci volebních stanic, nýbrž, jelikož jsou pořádány stranou, odehrávají se často na veřejných místech, jako jsou různé školy, tělocvičny, společenské prostory, hasičské zbrojnice apod.⁹⁸ To už samo o sobě snižuje oficiální charakter těchto událostí. Dalším důvodem, proč se shromáždění konají v takových institucích úzce souvisí se samotnou organizací.

Při vstupu se voliči zaregistrují, aby se ověřila jejich stranická příslušnost a jejich oprávnění volit, zároveň aby se přesně spočítal celkový počet účastníků. Poté začne ten pravý proces: Lidé mohou pronášet krátké projevy, diskutovat mezi sebou o vhodnosti právě jejich vybraného kandidáta, přesvědčovat ostatní účastníky apod. Skupiny příznivců se seřadí do jednotlivých částí místnosti podle svých preferencí.⁹⁹

Když uplyne čas pro tento úkon, účastníci se seřadí, spočítají – zpravidla se musí v této fázi např. hlásit a počítají se zvednuté ruce. Pokud netvoří skupinu převyšující min. hranici 15% všech účastníků, můžou se ještě po druhé krátké debatě a přesvědčovací etapě přeskupit (*realignment*), tedy přidat k voličům jiné skupiny. Poté se spočítá finální počet (*final alignment*) účastníků volících jednotlivé kandidáty a podle toho se pak proporčně přidělí počet delegátů náležející těmto kandidátům.¹⁰⁰ Poté mohou účastníci odejít, jelikož jejich hlas byl již započítán, nebo se mohou účastnit další diskuze, např. o problémech, které

---

⁹⁶ Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democrats.org), str.15

⁹⁷ Hersh, E. (2012). *Primary Voters Versus Caucus Goers and the Peripheral Motivations of Political Participation*. Political Behavior, 34(4), 698

⁹⁸ Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The Natinal Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 4

⁹⁹ *Voting info*, (2020) [online webside], dostupné z: <https://iowademocrats.org/>

¹⁰⁰ Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The Natinal Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 4

by měla stranická platforma řešit či o možnostech personálního obsazení pro další krok v procesu, kterým bývá zpravidla okresní (*county*) sjezd.¹⁰¹

Delegáti vzejdou buď přímo z osob účastnících se shromáždění nebo jsou stejně jako u Republikánů voleni separátně v rámci strany. Poté se na tomto sjezdu volí delegáti do dalšího kola, kterým je stranický sjezd na úrovni vyšších celků – volebních obvodů (*district*). Zde se pronášejí projevy kandidátů na post delegátů na Státní Demokratický sjezd a také na Národní Demokratický konvent. Konkrétní obsazení pozic pro tuto ceremoniální fázi, završující celý proces, se volí zpravidla na zmíněných krajských či státních sjezdech.¹⁰² U Demokratů je však větší důraz na to, aby jakákoliv další volba odrážela voličské preference daných na volebních shromážděních.¹⁰³ Preference by měli dodržovat všichni delegáti, ať už na úrovni okresní, volebních obvodů, státní či federální.

Opět tedy můžeme pozorovat, jak složitý a zdlouhavý tento proces je, oproti např. primárním volbám. Jelikož shromáždění se zpravidla účastní velké množství lidí (nejedná se sice o velkou volební účast v rámci státu, nýbrž o naplnění kapacity místních prostorů a možností pořádajících okrsků), mohou tyto akce zabrat i několik hodin. Účastníci tak stráví klidně i celý večer v přeplněné volební místnosti plné hluku, přesunování, zvednutých rukou apod. Vše na své vlastní náklady. Přesto jsou na určitých místech tato „setkání“ oblíbená a účastníci právě tuto „sousedskou“ atmosféru vyhledávají.

Z hlediska státních výborů stran jsou pak shromáždění a další s nimi spojené pořádané sjezdy a schůze velmi náročné na organizaci a také velmi nákladné, jelikož na rozdíl od primárek, nejsou financované ze státních rozpočtů, nýbrž z financí strany samotné.¹⁰⁴ Tato organizace se musí naplánovat, uskutečnit, musí se vždy nechat prostor na případné řešení námitek, přepočítávání apod.

Mnoho států má tendenci začínat svůj kandidátský výběr co nejdříve ve volebním roce (tzv. front - loading¹⁰⁵).¹⁰⁶ Obě strany mají ve svých regulích pravidla o nejdřívějším

---

¹⁰¹ *Voting info*, (2020) [online webside], dostupné z: <https://iowademocrats.org/>

¹⁰² Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The Natinal Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 4

¹⁰³ Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democracys.org), str. 15

¹⁰⁴ Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The Natinal Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 4

¹⁰⁵ Wattier, J. M. (2005), *Presidential Primaries and Frontloading: An Empirical Polemic*, Institut of Applied Politics, University of Akron, str.3

¹⁰⁶ Důvodů je hned několik: při brzkém datumu konání shromáždění a primárek mají státy sice méně času na přípravu, ale nominovaní se na tyto státy rádi zaměřují, jelikož při souboji o post kandidáta dané politické

možném datu konání volebních shromáždění (či ve většině případů primárek), ovšem i zde se tradičně nacházejí výjimky.¹⁰⁷ Např. státy Iowa či New Hampshire, které mají povolení začít se svým procesem dříve.¹⁰⁸ Tyto výjimky jsou v poslední době udělovány především na základě jejich dlouholeté tradice.

3. Volební shromáždění v prezidentských volbách v roce 2020

V roce 2020 probíhala v USA volba prezidenta, tudíž si na tomto příkladu ukážeme, jak tento proces vypadá aktuálně. Celý volební cyklus od jeho počátečního „Iowa caucus“ až po samotný den listopadové celonárodní volby (a vlastně i následujících několik týdnů od zveřejnění výsledků, jejich znevažování a ověřování správnosti) doprovázelo mnoho kontroverzních otázek. Následující kapitola mapuje proběhlá volební shromáždění, jejich průběh, inovace oproti létům minulým, ale také problémy, se kterými se organizátoři potýkali. V letošním roce byla pozornost médií zaměřená především na stranu Demokratickou, jelikož zde se sváděl souboj o jméno finálního kandidáta, zatímco u Republikánů byl předem jasným kandidátem obhajující D. Trump. Mnoho států tedy dokonce upouštělo od konání primárních voleb a všechny delegáty automaticky přidělovaly právě jemu. Ovšem v některých státech byl oficiální průběh zachován a těm se budu také věnovat.

3.1 Iowa

Iowská shromáždění byla, jako již tradičně, zahajovací akcí celého procesu volby prezidenta USA pro letošní rok. Tato tradice má počátky v 60. a 70. letech 20. století, kdy vlivem několika událostí došlo k přesunu data konání na začátek volebního období.¹⁰⁹

---

strany chtějí získat nadpoloviční většinu co nejdříve a mít tak dostatek času na rozvoj své prezidentské kampaně do celonárodní volby. Státy chtějí, aby se nominanti co nejvíce zdržovali a angažovali, jelikož jim to přináší popularitu a prestiž. Demokratická strana tento trend však koriguje a usměrňuje tím proces, aby se neposouval neustále. (Wattier, J. M. (2005), *Presidential Primaries and Frontloading: An Empirical Polemic*, Institut of Applied Politics, University of Akron)

¹⁰⁷ Více např. na www.gop.org.com či www.democratcs.org

¹⁰⁸ Donovan, T., & Hunsaker, R. (2009). *Beyond Expectations: Effects of Early Elections in U.S. Presidential Nomination Contests*. *PS: Political Science and Politics*, 42(1), str. 45

¹⁰⁹ „The History of Iowa Caucuses“ The Iowa Journal, dostupné z iowapbs.org, cit. dne 26.11.2020.

Z historického vývoje již víme, že v 60. letech ještě většina států užívala pro výběr prezidentských kandidátů především stranická volební shromáždění. Díky tomuto systému neměli voliči dostatečný vliv na finální výběr a ten ležel téměř výhradně v rukou vysoce postavených stranických úředníků, což vyvolávalo značné rozhořčení a bylo pokládáno za neférové.¹¹⁰ Vyvrcholením pak byl Národní Demokratický sjezd konaný v roce 1968 v Chicagu, kde došlo dokonce k násilnostem.¹¹¹ Na základě této události vytvořila tzv. *McGovern-Fraserova* komise nová pravidla upravující proces volby kandidáta vedoucí především k demokratizaci, které následně Národní Demokratická komise přijala a stejně tak tyto změny adoptovala strana Republikánská.¹¹² Následující prezidentské volby (1972) se již konaly v souladu s těmito inovacemi, na základě kterých se mnoho států rozhodlo přejít z volebních shromáždění spíše ke klasickým primádkám, neboť tento způsob umožňuje lépe uvést požadované změny do praxe.¹¹³

Iowa sice zachovala tradici volebních shromáždění, ale proces také zpřístupnila voličům a odňala alespoň zčásti moc z rukou stranických představitelů. Došlo zde k oddělení sjezdu státního od sjezdů jednotlivých volebních obvodů a zvlášť se začala konat také volební shromáždění v rámci okrsků.¹¹⁴ Bylo tedy nutné naplánovat mnoho akcí a událostí, které potřebovaly čas. Navíc, údajně organizátoři zjistili, kolik času jim zabere pouze zaznamenat a zpracovat na jejich zastaralém stroji všechny výsledné dokumenty a rozhodli se, že se musí volební shromáždění konat v co nejdřívějším možném termínu, a tak se Iowa stala první zemí Unie v pořádání.¹¹⁵

Což však ještě neznamenalo, že by tímto aktem okamžitě získala svou slávu. Tu přinesly především volby roku 1976, kdy v rámci Iowy zvítězil do té doby nepříliš favorizovaný J. Carter, jenž se poté stal prezidentem.¹¹⁶ Iowští organizátoři byli velmi prozíraví, přesvědčili nejprve média, že by se měla na volby přijet podívat, jelikož zde vystoupí prezidenští

---

¹¹⁰Olbert, C., Keller, A., & Donovan, T. (2010). A Modified National Primary: State Losers and Support for Changing the Presidential Nominating Process. *Political Science Quarterly*, 125(3), str. 395

¹¹¹Redlawsk, P. D., Tolbert, J. C., Donovan, T. (2011) *Why Iowa? How Caucuses and Sequential Elections Improve the Presidential Nominating Process?* (Chicago IL, University of Chicago Press), kap. 11

¹¹²Elaine C. Kamarck, *Primary Politics: How Presidential Candidates Have Shaped the Modern Nominating System* (Washington: Brookings Institution Press, 2009), str. 13

¹¹³Democratic National Committee, "Mandate for Reform: *A Report of the Commission on Party Structure and Delegate Selection to the Democratic National Committee*," April, 1970

¹¹⁴Redlawsk, P. D., Tolbert, J. C., Donovan, T. (2011) *Why Iowa? How Caucuses and Sequential Elections Improve the Presidential Nominating Process?* (Chicago IL, University of Chicago Press), kap. 11

¹¹⁵Ulmer, C., (2020) *Iowa: Why the State Votes First?* Des Moines Register, USA today.com

¹¹⁶„*The History of Iowa Caucuses*“ The Iowa Journal, dostupné z iowapbs.org, cit. dne 26.11.2020.

kandidáti a následně teprve oslovili prezidentské kandidáty, kterým slíbili vysokou účast médií.¹¹⁷ Od tohoto roku si Iowa své tradiční prvenství a prestiž drží.

Musela o tento post však také bojovat, jelikož na základě jejího proslavení se začaly k tzv. „*front-loadingu*“¹¹⁸ přidávat další státy, jako např. New Hampshire či Vermont.¹¹⁹ Demokratům se tento trend nelíbil, jelikož měnil celý proces prezidentské volby. Docházelo k tomu, že se pak konalo množství primárek a shromáždění v krátkém období, kdy se nominovaní zaměřovali na úspěch v těchto státech a ubíralo to na prestiži státům, které konaly výběr až v pozdějších měsících – v té době už totiž mohlo být o nominovaných a jejich výsledcích v rámci primárního výběru celkem jasno, tudíž těmto státům pak nebyla věnována taková pozornost prezidentských kampaní. V roce 1983 bylo stranou uspořádáno hlasování, kde se potvrdila výjimka umožňující Iowě brzký termín dodržet.¹²⁰ Celkově se ale Národní výbor strany snaží v posledních letech tento trend spíše regulovat.¹²¹ Také datum konání Iowských volebních shromáždění se posouvá na pozdější, než jsme z historie zvyklí.¹²²

3.1.1 Demokratická shromáždění

Tato shromáždění se těší zpravidla velké pozornosti jak ze strany kandidátů, tak ze strany médií. Nejinak tomu bylo i v letošním roce, kdy díky problematickému průběhu měla média snad ještě více podnětů pro své články než obvykle.¹²³ A to i na několik dalších dní a týdnů po konání shromáždění samotných. Na základě nařízení vydaných Národní Demokratickou komisí pro rok 2020 se státní výbor strany rozhodl zavést několik novinek ve způsobu volby,

---

¹¹⁷ Tamtéž.

¹¹⁸ V češtině bychom přeložili jako posouvání data konání primárních voleb co nejvíce na začátek volební sezóny.

¹¹⁹ Tyto státy však nekonají volební shromáždění, ale primární volby. (Ulmer, C., (2020) Iowa: *Why the State Votes First?* Des Moines Register, USA today.com)

¹²⁰ Elaine C. Kamarck, *Primary Politics: How Presidential Candidates Have Shaped the Modern Nominating System* (Washington: Brookings Institution Press, 2009), str.55

¹²¹ Letošní volební shromáždění se v Iowě konala 3.2., ve volbách minulých to bylo o dva dny dříve a v předešlých třech volebních cyklech dokonce ve stejný den, ale o měsíc dříve. (<https://www.uspresidentialelectionnews.com/2020-presidential-primary-schedule-calendar/>)

¹²² Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The National Party Conventions 2016*, Congressional Research Service, str. 6

¹²³ Cummings, W., S. Elbeshbishi, S., Marley, P., (2020) Politics updates: Audit says DNC made Iowa caucus chaos worse; Trump-appointed judge tosses another election lawsuit. [online article]. www.USAtoday.com

kteře měly zaručit co nejsnazší a nejširší participaci účastníkům a hladký průběh v jejich konání.¹²⁴ Což se však nesplnilo, jak nám objasní další kapitoly.¹²⁵

3.1.1.1 Novinky pro rok 2020

Demokratická strana Iowy se pro letošní rok rozhodla v den volebních shromáždění (3.2.2020) otevřít celkem 1678 volebních místností a přidala k tomu ještě dalších 87 tzv. satelitních míst (*satellite sites*).¹²⁶ Cílem byla alokace celkem 41 pověřených delegátů, připadajících tomuto státu. Strana také nastavila jednotlivým volebním obvodům hranici pro postup (a tedy pro možnost přidělení delegátů) prezidentských kandidátů a to klasických 15% všech účastníků shromáždění pro okresy disponující více než 3 delegáty, 16,66% pro ty přidělující 3 delegáty a pro ještě nižší počet byla hranice stanovena na 25% účastníků.¹²⁷ Očekávala se tradiční velká účast voličů na tradičně malé prostory, tudíž zavedené novinky měly proces z tohoto hlediska co nejvíce zpřístupnit a ulehčit.¹²⁸ Byla např. zavedena tzv. předregistrace účastníků shromáždění. Oproti klasické registraci odehrávající se zpravidla při vstupu do volební místnosti si letos mohli voliči stáhnout online formulář, který následně vyplněný a podepsaný při vstupu pouze odevzdali a tím se celý proces měl zrychlit a zamezit tak frontám a čekání.¹²⁹ Další novinkou bylo zjednodušení tzv. přeskupovacího procesu (*realignment*).¹³⁰ To v praxi znamenalo, že pokud volič po prvním hlasovacím kole dal svůj hlas kandidátovi, který přesáhl minimální nutný práh, a tudíž byl uznán za postupujícího (*viable*)¹³¹, mohl odejít a nemusel se dalších hlasovacích kol vůbec účastnit. S touto fází souvisí pak ještě jedna letošní inovace a to tzv. uzamčení preference.¹³² Voliči, kteří splňují podmínky pro možnost odchodu ze shromážděvací stanice již po prvním kole ani nadále už nemají možnost své preference změnit. Jejich hlas je zkrátka přidělen kandidátovi, kterého si zvolili v prvním kole, tyto preference mohou změnit jen jedinci, kteří v prvním kole

---

¹²⁴ Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democrates.org)

¹²⁵ Korecki, N., Shepard, S. (2020) *The Caucus change that has Iowa bracing for a hot mess*. Politico.com

¹²⁶ Jednalo se o prostory, které umožnily snazší přístup různým vrstvám voličů – volební místnost pro studenty v rámci jejich kampusů, pro lidi s jazykovou či kulturní specifickou potřebou, pro pracovníky aj. Některé z těchto volebních stanic byly otevřeny také v jiných státech a sloužily tak těm, kteří dlouhodobě pobývají mimo území Iowy a nemohli by se klasických volebních shromáždění zúčastnit. (<https://www.thecaucuses.org/satellite-caucuses>)

¹²⁷ "Iowa Delegate Selection Plan for the 2020 Democratic National Convention" (PDF). Iowa Democratic Party, str. 4

¹²⁸ "2020 Iowa Democratic Party Caucus: Caucus 101". Iowa Democratic Party

¹²⁹ Tamtéž.

¹³⁰ Tamtéž. Viz slovník.

¹³¹ Viz slovník.

¹³² "2020 Iowa Democratic Party Caucus: Caucus 101". Iowa Democratic Party

hlasovali pro nepostupujícího kandidáta. Pro zajištění, že opravdu každý hlas bude správně započítán také nově účastníci nehlasují jen zvednutím ruky, ale bude v každé z volebních místností kolovat také papír, na který se запиše jméno voliče a jméno jeho vybraného kandidáta.¹³³

Strana se také rozhodla tentokrát zveřejnit jak výsledky prvního hlasovacího kola (*first alignment vote*)¹³⁴, tak celkové finální výsledky (*final alignment vote*)¹³⁵ a počet delegátů na státní sjezd přidělený (podle výpočetní formule) jednotlivým kandidátům na základě těchto výsledků (tzv. *SDE number*).¹³⁶ Tento akt byl však pro stranu velmi problematický. Díky zveřejnění celkového počtu hlasů to vypadalo, že vítězem shromáždění bude nominovaný B. Sanders (jelikož získal většinu), zatímco nejvíce delegátů na státní sjezd (SDE) obdržel P. Buttigieg.¹³⁷ Sanders tedy přirozeně požadoval přezkoumání výsledků, a právě na základě toho se odhalila řada dalších chyb ve výpočtech. Další z inovací – možnost prezidentských kampaní požádat o přepočítání a kontrolu výsledků – byla právě díky předešlému, bohužel pro Demokratickou stranu, mnohonásobně využita oběma prezidentskými kandidáty považovanými za vítěze shromáždění.¹³⁸

Nejzásadnější a nejvíce diskutovanou inovací tradičního způsobu konání bylo však zavedení tzv. satelitních shromáždění. Demokraté otevřeli navíc pro voliče 60 volebních stanic v rámci státu Iowa, 27 míst napříč ostatními státy USA a dokonce ještě 3 mezinárodní stanice.¹³⁹ Voliči, kteří chtěli využít možnosti účastnit se shromáždění mimo stát či během tzv. rozšířené otevírací doby pro hlasování, se museli nejprve předregistrovat. Ti, kteří se účastnili vnitrostátních satelitních shromáždění v rámci klasické otevírací doby tak učinit nemuseli.¹⁴⁰ Pravidla a podmínky registrace byla stejná jako u normálních shromáždění.

Proces volby byl téměř totožný s klasickými primárními shromážděními, jen se zde nevolilo přímo personální obsazení delegátů, pouze se určoval jejich počet pro jednotlivé

---

¹³³ Putnam, J. (2019), Iowa Democrats Release Draft Delegate Selection Plan for 2020, dostupné z: frontloadinghq.com

¹³⁴ Viz slovník.

¹³⁵ Viz slovník.

¹³⁶ State Delegate Equivalents – počet státních delegátů, které získá prezidentský kandidát na základě výsledků volebních shromáždění.

¹³⁷ Trip Gabriel (2020). "Iowa Democrats Give Buttigieg the Most Delegates as Sanders Seeks Recanvass". New York Times.com

¹³⁸ Trip Gabriel (2020). "Iowa Democrats Give Buttigieg the Most Delegates as Sanders Seeks Recanvass". New York Times.com

¹³⁹ 2020 Iowa Democratic Party Caucus: Satellite caucuses". Iowa Democratic Party.

¹⁴⁰ Tamtéž.

nominované na kandidáty. Podle počtu účastníků jednotlivých satelitních shromáždění se určilo, kolik delegátů obdrží vítěz těchto satelitních shromáždění s největším počtem hlasů.¹⁴¹ Převod odevzdaných hlasů na počet delegátů však neodpovídal ostatním klasickým shromážděním, a tak se vedly spory o vhodnosti tohoto výpočtu, jelikož podle stanovených pravidel vyšlo, že jeden hlas účastníka satelitních shromáždění má větší váhu a podíl na výsledném počtu delegátů, než hlas voliče v rámci klasických shromáždění. Což je svým způsobem v rozporu s principy strany jako takové, nýbrž všechny hlasy voličů by přirozeně měli mít stejný vliv a váhu.¹⁴²

V původním plánu vydaném státním oddělením dokonce stálo, že budou zavedeny tzv. „virtuální“ volební shromáždění, od čehož však strana nakonec ustoupila.¹⁴³

3.1.1.2 Problémy a nejasnosti

Pořadatelé se rozhodli zavést pro zpracování a vyhodnocení výsledků novou mobilní aplikaci zvanou Iowa Recorder vyvinutou společností Shadow Inc. přímo pro účel volebních shromáždění.¹⁴⁴ Ta však nejen, že práci neulehčila, nýbrž způsobila jedny z největších problémů v historii, které pořadatele potkaly.¹⁴⁵ A nakonec vedly až k rezignaci předsedy Iowské Demokratické Strany T. Price.¹⁴⁶

Prvním problémem bylo, že většina členů volebních komisí, kteří měli s aplikací zacházet, nebyla schopna samotnou aplikaci ani stáhnout. Výsledky voličských hlasů, které do ní měly být vloženy a následně vyhodnoceny, převedeny na počet delegátů přidělených jednotlivým kandidátům a reportovány přímo státnímu výboru Demokratické strany byly značně zpožděné. Některé okrsky (*precincts*) měly o dost větší problémy než jiné, ale ani ty, které se s tímto úkolem v rámci možností vypořádaly a výsledky měly včas, nebyly schopny je reportovat státnímu vedení, jelikož k tomu určená linka byla zaplavena a na hodiny obsazena dotazy a SOS hovory z okrsků, kde bojovali s popsány nepříjemnostmi.¹⁴⁷ Výsledky se

---

¹⁴¹ Tamtéž.

¹⁴² Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democrats.org)

¹⁴³ Segers, G. Iowa adds six virtual caucuses. *CBS News* [online 18.11.2020]. Dostupné z: <https://www.cbsnews.com/news/iowa-caucuses-2020-iowa-democratic-party-adds-six-virtual-caucuses/>

¹⁴⁴ Newcomer ,E., Green ,J., Brustein ,J. (2020). "Startup Behind Faulty Iowa Election App Linked to Top Democrats". *Bloomberg News.com*

¹⁴⁵ Korecki, N., Shepard, S. (2020) *The Caucus change that has Iowa bracing for a hot mess*. Politico.com

¹⁴⁶ Cohu, N., Katz, J., Smithgall, N. (2020) *Iowa caucus Results riddled with Errors and Inconsistencies*, The New York Times.com

¹⁴⁷ Goldmacher, S., Corasaniti, N., (2020) *A systemwide disaster: How the Iowa Caucus melted down?* The New York Times.com

zapisovaly letos i na papír (a v některých okrscích také ručně počítaly), jako jakási pojistka, což se ukázalo jako jediná záchrana (někde i jediná možnost). Ovšem po přezkumu se přišlo na to, že data, která byla nakonec reportována pomocí zmiňované aplikace, a právě ručně psané záznamy se ne zcela shodovaly.¹⁴⁸ Ve výpočtech provedených členy komise se našly početní chyby. O oficiální přezkum výsledků zažádal sám šéf Národní Demokratické komise T. Perez poté, co byly výsledky podány s několikadenním zpožděním, a ještě začala média poukazovat na nesrovnalosti – jednak se někde lišily výsledky uvedené okrsky a státním vedením (např. okres Black Hawk County) a také počet přidělených delegátů v některých okrscích neodpovídal počtu výsledných hlasů.¹⁴⁹

Dalším problémem bylo zveřejnění výsledků počtu hlasů voličů a následně přidělený počet delegátů na státní sjezd. Vítězem celkového počtu hlasů se totiž stal B. Sanders, zatímco nejvíce delegátů získal P. Buttigieg, tudíž média i samotné prezidentské kampaně začaly považovat za vítěze jak Sanderse, tak Buttigiege.¹⁵⁰ Na základě těchto domněnek se začalo více spekulovat o správnosti již tak velmi zpožděných výsledků a v reakci na odhalené nejasnosti dala Demokratická strana Iowy prezidentským kampaním další tři dny na možnost podání žádosti o přezkum, čehož oba prezidenští kandidáti využili. Strana uznala sice pouze určité procento, ale celkem se jednalo asi o 23 okrsků, kde byl přepočten hlasů - delegátů – uskutečněn.¹⁵¹

Po několikadenním čekání na oficiální výsledky, které byly celým procesem velmi ovlivněny, byl tedy vítězem prohlášen P. Buttigieg před B. Sandersem.¹⁵² Ovšem zmatky kolem procesu volebních shromáždění a jejich výsledků vedly k velkému znevážení tohoto vítězství a ubraly na jeho prestiži, čemuž nasvědčuje i to, že dodnes nemáme ověřené a certifikované výsledky Iowských shromáždění.

Diskutovalo se také o tom, zda nedošlo k záměrnému zásahu nějaké třetí strany, což však strana rezolutně odmítla. Podala vysvětlení, že chyba byla v kódování systému přenosu dat,

---

¹⁴⁸ Cohu, N., Katz, J., Smithgall, N. (2020) *Iowa caucus Results riddled with Errors and Inconsistencies*, The New York Times.com

¹⁴⁹ Pfannenstiel, B., Webber, T., Rodriguez, B. (2020). "Iowa Democratic Party releases 85% of caucus results but an error forces correction". Des Moines Register

¹⁵⁰ *Chaos at Key Vote as Results delayed*. BBC News.com, online article

¹⁵¹ Montellaro, Z., (2020). "Sanders, Buttigieg formally request Iowa recanvass". Politico.com

¹⁵² Levy, A., Merica, D. (2020). "Iowa Democratic Party certifies Buttigieg's Iowa lead amid Sanders challenge". CNN.com

tudíž někde došlo k výpadku určitých setů výsledků, ale nikoliv s cílem záměrně uškodit či naopak přilepšit určitému kandidátovi.¹⁵³

Z takto nepovedených shromáždění tedy nakonec vzešlo 11 402 delegátů, kteří se měli účastnit jednotlivých okresních sjezdů. Většinou se konkrétní osoby na tyto posty volí v rámci procesu volebních shromáždění samotných, ale díky výše popsaným problémům v některých okresech se volili letos např. hodem mince, protože na klasickou volbu již nezbyval čas ani prostor.¹⁵⁴ Těchto sjezdů se konalo 99 napříč Iowou koncem března.¹⁵⁵ Na těchto sjezdech se pak zvolili delegáti na vyšší stupeň, tedy na 4 sjezdy v rámci kongresových volebních obvodů, kde probíhá hlasování o personálním obsazení postů delegátů na Národní konvent strany. Celkem se tohoto konventu za stát Iowa zúčastnilo 41 pověřených delegátů a mezitím se konal ještě Státní sjezd strany, na kterém bylo zvoleno dalších 8 nepověřených delegátů (5 členů Národní Demokratické komise a 3 členové Kongresu).¹⁵⁶ Ti však podle nových pravidel pro rok 2020 hlasovat na Národním konventu v prvním kole již nemohou, zapojí se tedy pouze tehdy, pokud žádný kandidát v tomto kole nezíská potřebnou většinu.¹⁵⁷

3.1.2 Republikánská shromáždění

Tato shromáždění se konala stejně jako Demokratická 3.2. 2020, ovšem to byla jedna z mála podobností. Na rozdíl od Demokratů zde proběhl celý proces hladce, bez větších překážek. Republikánští voliči musejí být zaregistrovaní ve straně, pokud se chtějí volby zúčastnit, jedná se tedy také o tzv. uzavřená volební shromáždění (*closed caucus*).¹⁵⁸ Postup volby není ani zdaleka tak složitý jako u Demokratů. Jedná se o přímou volbu, kdy volič ve volební stanici pouze podepíše programové prohlášení strany, zapíše jméno zvoleného kandidáta na volební list, vhodí do urny či odevzdá komisi a v tuto chvíli již může odejít.¹⁵⁹ Pokud chce ale dále diskutovat o stranické platformě a podílet se aktivně či pasivně na

---

¹⁵³ Newcomer, E., Green, J., Brustein, J., and Turton, W., (2020). "Startup Behind Faulty Iowa Election App Linked to Top Democrats". Bloomberg News.com

¹⁵⁴ Toto se tedy někdy děje i za normálních okolností, pokud např. dojde k remíze v počtu hlasů a musí se tedy rozhodnutí určit tímto způsobem.

¹⁵⁵ 2020 Iowa Democratic Party Caucus: Caucus 101". Iowa Democratic Party

¹⁵⁶ Democratic National Committee,(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democrats.org)

¹⁵⁷ Detrow, S., (2018). "DNC Officials Vote To Scale Back Role Of 'Superdelegates' In Presidential Nomination". NPR.com

¹⁵⁸ Republican State Central Committee of Iowa, *Bylaws*, (2020)

¹⁵⁹ *Iowa caucus 2020*. The Republican Party of Iowa, iowagop.org

výběru delegátů na okresní sjezdy, učinit tak může.¹⁶⁰ Na těchto okresních sjezdech se zvolí konkrétní jména delegátů jak na sjezdy volebních obvodů, tak na sjezd státní.¹⁶¹ Část delegátů na Národní Republikánský konvent bude zvolena na sjezdech v rámci obvodů, zbytek pak na Státním sjezdu strany.

V rámci volebního procesu a přidělování delegátů je velmi důležité, zda ve straně je nominovaný kandidát obhajujícím post prezidenta z minulých voleb, či jestli je „novým“ kandidátem. Pokud se jedná o první případ, nemají primárky či shromáždění zásadní význam, automaticky se předpokládá přidělení všech delegátů právě tomuto kandidátovi.¹⁶²

Celkem připadlo na stát Iowa 40 delegátů, účastnících se Národního Republikánského konventu, z nichž ne velmi překvapivě drtivou většinu získal na základě proporčního přidělení D. Trump.¹⁶³ Pouze jeden jediný delegát připadl Trumpovu vyzyvateli v rámci Iowy, kterým byl B. Weld. Výsledek byl víceméně jasný předem, Republikánské shromáždění tedy podle některých odborníků spíše sloužila jako průzkum Trumpovy volební podpory a jakási „deklarace jednotnosti“ republikánských voličů.¹⁶⁴

Celkově tedy nenajdeme moc podobností, pokud budeme srovnávat proces Demokratických a Republikánských shromáždění, jelikož tyto akce byly pořádány za jiných podmínek a okolností. Z předešlých řádků vidíme, že se velmi výrazně lišil jejich průběh. Dalším rozdílem byl také pravý důvod konání shromáždění – zatímco u Demokratické strany šlo o velmi těsný souboj dvou tehdy nejsilnějších nominovaných na prezidenta, u Republikánů byl výsledek očekávaný, jelikož z této strany pocházel prezident obhajující svůj post. Nešlo zde tedy o zisk a přerozdělení delegátů, nýbrž o upevnění a deklaraci podpory stávajícímu. V neposlední řadě se také lišila relevance výsledků, když, jak už víme, Demokráté měli velké problémy, zatímco u Republikánů vše proběhlo hladce, bez nepříjemných překvapení apod. Čemuž také odpovídal zájem médií, který se soustředil převážně na problematiku počínání Demokratů.¹⁶⁵

---

¹⁶⁰ 2020 GOP Bylaws For County Convention, dostupné z: <https://drive.google.com/file/>

¹⁶¹ "Iowa GOP defends holding caucuses in 2020 as some state Republican parties cancel primaries", *CBS News*

¹⁶² Republican National Committee (2019) „Delegate selection Rules for the 2020 Republican National Convention. GOP.org

¹⁶³ Forgey, Q., (2020). "Trump wins Iowa GOP caucuses". *Politico.com*

¹⁶⁴ Lizza, R., (2020). "The unexpected joy at a Trump rally in Iowa". *Politico.com*

¹⁶⁵ Viz výše, kapitola „Nejasnosti a problémy“.

3.2 Nevada

Republikánská strana Nevady se rozhodla pro letošní rok od konání shromáždění ustoupit. Státní Republikánský Nevadský výbor ujednal na svém sjezdu a následně vydal dokument, v němž přímo děkuje a uznává obhajujícího D. Trumpa a vyzdvihuje zlepšení, která se pod jeho vládou v zemi stala. Vzhledem k předem jasnému výsledku všechny delegáty přidělené tomuto státu tak získal právě on.¹⁶⁶ Toto bylo oficiálně rozhodnuto souhlasným hlasováním státní komise Nevadské Republikánské strany.¹⁶⁷ Zasedání proběhlo v létě roku 2020 v Pahrumpu a byla zde stvrzena jednotná podpora prezidenta. Dále se budu tedy zabývat pouze stranou Demokratickou.

3.2.1 Demokratická shromáždění

Volební shromáždění konaná v Nevadě byla značně poznamenána událostmi, které doprovázely stejnou akci v Iowě. Jednalo se o třetí stát, ve kterém se odehrával Demokratický souboj o vítězství, tentokrát v rámci okrsků Nevady. Cílem Nevadské Demokratické strany bylo zajistit obsáhlejší, dostupnější a transparentnější proces než kdy dříve.¹⁶⁸ Pro tento účel strana také šla modernější cestou než v předešlých letech – ve svém plánu vydaném státním vedením strany dokonce stála zmínka o dvou virtuálních volebních shromážděních.¹⁶⁹ Stejně tak jako v Iowě však po rozhodnutí Národní komise k jejich uskutečnění nedošlo, z části díky značným obavám ohledně hladkého průběhu.¹⁷⁰

Novinkou, kterou Národní výbor Demokratické strany nakonec státu Nevada povolil zavést, byly tzv. brzké volby.¹⁷¹ V praxi to znamenalo, že se pro předem zaregistrované Demokraty otevřely po dobu čtyř dnů (15. – 18.2.) stovky míst, kde mohli tito voliči svůj vyplněný hlasovací list odevzdat.¹⁷² Ten musel obsahovat minimálně tři jména seřazena podle preference daného voliče tak, aby v případě, že např. první (či druhý) zvolený nakonec

---

¹⁶⁶ McDonald, J. M. (2020) *A letter from the chairman: Nevada GOP binds its delegates to president Trump*. Nevadagop.com

¹⁶⁷ Saunders, D. J., (2020) *Nevada GOP binds delegates to Trump*. Las Vegas Journal.com

¹⁶⁸ *Nevada State Delegation Selection Plan (2020)*. Nevada Democratic Party, nvdems.com, str.1

¹⁶⁹ Tamtéž, str.2

¹⁷⁰ Korecki, N. (2019). "*DNC throws Iowa, Nevada caucuses into confusion*". Politico.com

¹⁷¹ Early – vote systém: hlasování je umožněno voličům v termínu před oficiálním dnem volebních shromáždění.

¹⁷² Jessie, F. (2020). "*Nevada Caucus early voting begins Saturday, will use paper ballots*". 3 News Las Vegas.com

v den oficiálních shromáždění nepřekročí nutnou minimální hranici pro postup.¹⁷³(Hlas by tak tudíž automaticky propadl, čemuž chtěli organizátoři zamezit – mohli bychom definovat jako tzv. ranked choice systém, ovšem nejsou zde zapsána jména všech nominovaných, ale voliči museli sami napsat jména v jejich zvoleném pořadí¹⁷⁴).¹⁷⁵ Každý mohl dojít na kteroukoliv volební stanici v rámci jeho okresu a taktéž bylo možno vyjádřit záměr, stát se delegátem na příslušný okresní sjezd strany, ovšem již se samozřejmě nebylo možno účastnit hlasování o prezidentských preferencích pro ty, kteří tak učinili v rámci voleb předčasných.¹⁷⁶ Předčasné volby přilákaly kolem 77 tisíc voličů, což tvořilo více než polovinu celkového počtu.¹⁷⁷ Na jednu stranu to znamenalo pozitivní fakt pro Demokratickou stranu Nevady, ale na druhou vyvolávalo také obavy, jak zvládnou nápor voličů v den volebních shromáždění (22.2.2020).¹⁷⁸ K nejistotě přispěla ještě čerstvá zkušenost z Iowy (viz výše). Díky těmto faktorům se Nevadští Demokráté rozhodli nepoužít stejný systém pro vyhodnocování a report výsledků, nýbrž použili asi 2000 iPadů vybavených aplikací Forms od společnosti Google.¹⁷⁹ Navíc byl v záloze opět plán zaznamenávání (a sdělování) výsledků ručně (telefonicky). Dobrovolníci, kteří se registrovali na webových stránkách strany byly trénováni, aby uměli s IPady zacházet, byly schopni pracovat s tzv. volebním kalkulátorem a celkově aby zvládli organizaci jak předčasných voleb, tak klasických shromáždění.¹⁸⁰ Dokonce pro ně byla uspořádána konference, kde jim bylo vše ještě názorně vysvětleno a v den konání byl po ruce volebním komisím také tým operátorů, který v případě potřeby pomáhal vkládat hlasy do tabulek, vypočítávat celkové výsledky apod.¹⁸¹

Veškerá opatření, vyžadující plánování, stovky dobrovolníků a značné finanční náklady, která Nevadská strana uskutečnila nakonec z části svůj účel splnila - výsledky nebyly znevažovány, přepočítávány na základě stížností apod. Ovšem na druhou stranu i přes to

---

¹⁷³ Nevada State Delegation Selection Plan (2020). Nevada Democratic Party, nvdems.com, str. 4

¹⁷⁴ Viz níže, str. 33

¹⁷⁵ Hlasy voličů z předčasných voleb se pak přičetly k počtu hlasů obdržených v jednotlivých volebních shromážděních v rámci okresu podle místa bydliště a tyto informace se pak vyhodnocovaly ve finální výsledky.

¹⁷⁶ Tamtéž, str. 4

¹⁷⁷ Nevada Caucus Results (2020), www.nbcnews.com

¹⁷⁸ Olvera, K. (2020). "NV Dems: More than 26,000 voters participate in first 2 days of early voting for Nevada Democratic Caucus". 8 News Now.com

¹⁷⁹ Paz, I.G. (2020). "Another Caucus is Coming. But Nevada Will Look Completely Different". The New York Times.com

¹⁸⁰ Training Program for Volunteers (2020). Nevada Democratic Party, nvdems.com

¹⁸¹ Messerly, M. (2019). "After bitter 2016 cycle, Nevada Democrats overhaul caucus process to build a bigger tent". The Nevada Independent.com.

všechno byly oficiální výsledky poněkud zpožděné a finálních čísel jsme se dočkali až dva dny po konání volebních shromáždění, což bylo dáno z části až přehnanou pečlivostí v ověřování jejich správnosti.¹⁸²

Celkově stát Nevada disponoval 36 pověřenými delegáty do Národního Demokratického konventu, kteří byli na základě proporčního systému přiděleny jednotlivým kandidátům, z nichž 24 získal B. Sanders, 9 připadlo J. Bidenovi a 3 získal P. Buttigieg.¹⁸³ Na volebních shromážděních se sbíraly hlasy pro jednotlivé kandidáty, na základě čehož se vypočítal počet delegátů na úrovni okresu. Jejich počet pak byl determinující pro přidělení počtu delegátů na sjezd Národní. Nepověření delegáti byli voleni na separátních sjezdech stranických představitelů, celkem jich bylo 13.¹⁸⁴

Ač se přes veškerou snahu podařilo organizátorům konání volebních shromáždění zvládnout bez větších obtíží či skandálů, najdeme nemalý počet jedinců, kteří stejně vidí tento způsob výběru delegátů i v tomto státě spíše negativně.¹⁸⁵ Poukazují na fakt, že konání volebních shromáždění je neúměrně nákladné a komplikované a stát by měl uvažovat o přestoupení ke klasickým primárním volbám.¹⁸⁶ Vhodnosti jiného a přístupnějšího způsobu by napovídal i fakt, že více než polovina celkových hlasů byla odevzdána v tzv. předčasných volbách, které nevyžadovaly od voličů zdaleka takové náklady jako klasická shromáždění.

3.3 North Dakota

3.3.1 Demokratická shromáždění

Severní Dakota uspořádala svá volební shromáždění letos v poněkud pozměněné podobě nazývané „firehouse caucus“.¹⁸⁷ Tradici klasických volebních shromáždění zachovává, jelikož organizátorem je strana, nikoliv stát a také se koná na veřejných místech, a ne v klasických volebních stanicích.¹⁸⁸ Ovšem svým praktickým průběhem silně připomíná

---

¹⁸² Epstein, R. J. (2020). "Why Are Nevada Caucus Results Coming in So Slowly?". The New York Times.com

¹⁸³ Nevada Caucus Results (2020), www.nbenews.com

¹⁸⁴ Nevada State Delegation Selection Plan (2020). Nevada Democratic Party, nvdems.com, str. 6

¹⁸⁵ Culliford, E., Reid, T. (2020). "Slow results, confusion and complaints at Nevada caucus sites". Reuters.com

¹⁸⁶ Epstein, Reid J. (2020). "Harry Reid Says Nevada Should Have a Primary: 'All Caucuses Should Be a Thing of the Past'". The New York Times.com

¹⁸⁷ Do češtiny bychom přeložili jako volební shromáždění v hasičské zbrojnici. Tento pojem poukazuje na to, že je zachován princip klasických shromáždění (organizaci má na svědomí strana, nikoliv stát a pořádá se na veřejných místech), ale svou podobou připomíná spíše klasické primární volby. (North Dakota „firehouse caucus“ <https://politicalsciencenow.com/>)

¹⁸⁸ Putnam, J. (2019) North Dakota Democratic Plan to hold Firehouse Caucus, FHQ.com

spíše klasické primární volby, proto také někde byla shromáždění nazývána jako „caucus – primary hybrid“.¹⁸⁹

V den volebních shromáždění (10.3.2020) se od voličů vyžadovalo pouze několik úkonů. Dostavit se do příslušného volebního místa podle bydliště ve vymezeném čase, zapsat se, vyplnit a odevzdat volební list a podepsat Prohlášení podpory Demokratické strany S. Dakoty.¹⁹⁰ Poté mohli všichni voliči opustit volební prostory. Průběh tedy silně připomíná klasické otevřené primárky.

Vzhledem k probíhající pandemii se však také strana rozhodla zavést předčasné hlasování poštou. V praxi, každý, kdo chtěl této možnosti využít, po registraci obdržel poštou volební list, který následně vyplnil, opatřil poštovní známkou a takto vhodil do jakékoliv k tomu určené urny do 5.3. 2020.¹⁹¹ Tyto hlasy se pak sečetly společně s hlasy odevzdanými v rámci oficiálních volebních shromáždění. Pro tento účel strana využila služby New York-based Global Election Services, což je společnost již dlouhodobě dodávající služby ulehčující práci s volebními hlasy a zpracováním výsledků.¹⁹² Nepouštěla se tedy do žádných novinek.¹⁹³

Cílem volebních shromáždění byla alokace celkem 14 pověřených delegátů proporcčním systémem, z nichž většinu získal B. Sanders a zbytek pak J. Biden. Nově zavedený způsob průběhu shromáždění připomínající spíše primárky přilákal velký počet voličů (asi čtyřnásobek počtu minulých voleb).¹⁹⁴ Díky tomu se místy tvořily dlouhé fronty.¹⁹⁵ Ovšem na druhou stranu to jen naznačuje, že i z hlediska občanů jsou klasické primární volby přijatelnější a lákavější volbou pro participaci, než klasická volební shromáždění.

3.3.2. Republikánská shromáždění

Republikánští voliči mohli dát najevo svou podporu obhajujícímu D. Trumpovi ve stejný den, jako volili svého kandidáta na prezidenta Demokraté a to v osmi volebních stanicích

---

¹⁸⁹ Olson, J. (2020) *Caucus or Primary? North D. Democratic vote is a little bit of both*. The Dickinson Press.com

¹⁹⁰ Turley, J. Von Pinnon, M. (2020) *How to vote in North Dakota's presidential caucus?* Tuesday/inforum.com

¹⁹¹ *How YOU can be involved?* (2020) Democratic Party North Dakota, demnpl.com

¹⁹² V překladu se jedná o společnost s kořeny v New Yorku, která poskytuje celosvětově různým spolkům, organizacím či státům technologie pro snazší zaznamenávání a zpracovávání volebních hlasů. Ta jim poskytla prověřené systémy, které jsou odzkoušené a Nevadští Demokraté tak neriskovali případné neočekávané selhání spojené s inovacemi.

¹⁹³ Putnam, J. (2019) *North Dakota Democratic Plan to hold Firehouse Caucus*, FHQ.com

¹⁹⁴ Broner, L. Dong, M. (2020) *North Dakota Presidential Caucuses*. The Washington Post, washingtonpost.com

¹⁹⁵ Tamtéž.

napříč S. Dakotou.¹⁹⁶ Průběh byl téměř totožný s Demokratickými shromážděními. Voliči přišli do příslušné stanice, zaregistrovali se u vstupu, vyplnili předtištěné volební listy, odevzdali a mohli odejít. Možnost zaslání volebního listu poštou zde existovala také, jen se tyto dopisy (opatřené známkou) posílaly přímo do sídla Republikánské strany S. Dakoty a to do 9.3. 2020.¹⁹⁷

3.4 Wyoming

3.4.1 Demokratická shromáždění

Ani Wyomingská shromáždění nebyla výjimkou v zavádění nových procesů a způsobů pořádání těchto akcí. Zde byla strana nucena přesunout veškeré dění mimo klasické shromažďovací místnosti. Původní datum bylo stanoveno na 4.4. 2020, ovšem díky pandemii COVID19 muselo být jejich konání zrušeno a nahrazeno hlasováním poštou.¹⁹⁸ To samozřejmě velmi ovlivnilo praktický průběh celého procesu.

První změnou, kterou v této souvislosti Demokraté učinili, bylo posunutí data, do které musely být hlasy odevzdány až do 17.4. 2020. Distribuce hlasovacích lístků probíhala ve třech vlnách poštou všem, kteří se zaregistrovali v časovém deadlinu, že se chtějí volby účastnit. Tak mohli učinit všichni splňující podmínky, tedy starší 18 let, žijící ve Wyomingu a registrovaní v Demokratické straně.¹⁹⁹ Těm pak byla zaslána odpovědní obálka obsahující předtištěné hlasovací listy. Strana se rozhodla zavést tzv. ranked-choice systém²⁰⁰ hlasování, tudíž na papíře byla uvedena jména všech prezidentských kandidátů.²⁰¹ Vyplněné lístky pak lidé zasílali zpět a musely být obdrženy Wyomingskou Demokratickou stranou do výše uvedeného data. Pokud si někdo přál zaslat náhradní volební list a včas o to zažádal, strana mu jej poskytla.²⁰²

---

¹⁹⁶ North Dakota Republican Party (2020) *Presidential Caucus*. Ndgop.org

¹⁹⁷ Tamtéž.

¹⁹⁸ "2020 Caucus Information". www.wyodems.org. Wyoming Democratic Party.

¹⁹⁹ "Official Wyoming Delegate Selection Plan - For the 2020 Democratic National Convention". Wyoming Democratic Party. October 9, 2019, str. 3

²⁰⁰ Tento systém volby je založen na principu preferencí, které volič přiděluje jednotlivým kandidátům. Ten na papíře jednoduše zaškrtnává pořadí, ve kterém by preferoval zvolení toho či onoho kandidáta. Tak se zamezí tzv. propadlým hlasům a dosáhne se započítání všech hlasů, jelikož nikdo tímto způsobem nemůže dát hlas kandidátovi, který poté např. nedosáhne minimální nutné hranice (15%), aby byl dále považován za postupujícího kandidáta.

²⁰¹ V Nevadě byl systém velmi podobný, ale list neobsahoval jména všech nominovaných na kandidáta, jako tomu bylo zde.

²⁰² "2020 Caucus Information". www.wyodems.org. Wyoming Democratic Party.

Celkem stát Wyoming disponoval 20 delegáty na Národní konvent, z toho 14 bylo pověřených a 6 nepověřených. Pověření delegáti pak byli proporcčně rozděleni podle voličských preferencí mezi Demokratické kandidáty J. Bidena, který získal 10 delegátů a B. Sanderse se ziskem 4 delegátů.²⁰³

Personální obsazení delegátů se tentokrát určovalo „bezkontaktně“, formou online okresních zasedání, celkem jich proběhlo 23. Strukturou zachovávaly klasické okresní stranické sjezdy, jen se vše přesunulo na online platformu – program stále obsahoval různé projevy, zjišťování prezidentských preferencí, na základě kterých pak probíhal výběr osob na post delegátů na Státní sjezd. Zájemci o tuto možnost museli však včas vyplnit ve spolupráci s okresním výborem Wyomingské Demokratické strany žádost a odevzdat ji dle instrukcí.²⁰⁴ Na webových stránkách této strany pak byly dokonce ke stažení formuláře pro případné zájemce o post delegáta do Národního Konventu za Wyoming, kteří mohli žadatelé vyplnit a doručit přímo do státního sídla Demokratické strany. Z těchto žadatelů pak na Státním sjezdu byli vybráni delegáti na Národní konvent Demokratické strany za stát Wyoming.²⁰⁵

Jelikož byla shromáždění ve Wyomingu převedena na čistě poštovní verzi, tudíž se zamezilo jakémukoliv většímu jednorázovému náporu úkonů na pořadatele, nedošlo v rámci tohoto procesu k žádným velkým faux pas jako tomu bylo např. v Iowě. Vše probíhalo hladce, sčítání taktéž, anulovaných hlasů bylo minimum. Z tohoto hlediska můžeme Wyomingská shromáždění hodnotit kladně. Z popisu letošního průběhu ovšem můžeme vyvodit závěr, že nebyl zachován typický průběh a charakter volebních shromáždění. A proto je toto hodnocení ne zcela objektivní.

3.4.2 Republikánská shromáždění

Republikánská volební shromáždění se v tomto roce oficiálně nekonala. Státní Wyomingský Republikánský výbor se na zasedání shodl na vyjádření jednoznačné podpory obhajujícímu D. Trumpovi, a tudíž i zde strana upustila od konání okresních shromáždění a předpokládaným vítězem byl státní komisí prohlášen D. Trump.²⁰⁶ Důvodem byla z části

---

²⁰³ „Wyoming primary election results 2020“, dostupné z: www.270towin.com/2020-election-results-live/state/wyoming/primary, cit. dne 18.11. 2020

²⁰⁴ Krajským oddělením je zde myšleno „Democratic Party at the district level“ v USA.

²⁰⁵ „2020 Caucus Information“. www.wyodems.org. Wyoming Democratic Party.

²⁰⁶ „Wyoming Election results“, dostupné z <https://www.nbcnews.com/politics/2020-elections/wyoming-results>, cit. dne 19.11. 2020

také situace vytvořená pandemií COVID19, ale není velmi pravděpodobné, že by Republikánská strana ke konání přistoupila nebýt této proměnné. Stát Wyoming patří dlouhodobě ke státům preferujícím Republikánské kandidáty i během celonárodní volby. S cílem obhajoby prezidenta D. Trumpa bylo tedy rozhodnutí pochopitelné, jelikož mu mělo usnadnit cestu za získem nutné většiny delegátů na Národní sjezd a také dát najevo jeho jednoznačnou dominanci. Obhajující prezident tak získal 29 delegátů, přidělených tomuto státu, z čehož 26 bylo pověřených a 3 nepověřeni.²⁰⁷

Oficiální akcí konanou již dle normálních pravidel byl pak až Státní Republikánský sjezd, který se uskutečnil mezi dny 25.-27.6. 2020. Toto datum bylo však také posunuto z původně plánovaného.²⁰⁸ Na tomto sjezdu byli, mimo jiné, vybráni delegáti na Národní konvent strany.

Mezitím se ještě konalo několik zasedání okresních a krajských výborů Republikánské strany, na kterých se určovalo opět především obsazení postů delegátů konkrétními osobami do dalších sjezdů.²⁰⁹ Republikánská strana má také svá pravidla, např. členem sjezdu strany v rámci volebních obvodů by měly být buď kandidáti vzeší z volby v rámci shromáždění, a nebo zvolení zástupci na odděleném stranickém sjezdu.²¹⁰ Tyto osoby samozřejmě musí být zaregistrováni v Republikánské straně a musí žít na území okresu, ve kterém byli v rámci původních okresních shromáždění nebo stranických zasedání zvoleni, aby mohli tento post obsadit. Pokud např. na nějakém volebním shromáždění nebude zvolen dostatečný počet delegátů, zbytek zvolí předseda okresní komise se souhlasem exekutivního výboru.²¹¹ Počet delegátů, který je jednotlivým okresům přidělen je definován podle počtu celkových hlasů, které byly odevzdány v jednotlivých okresech pro Republikánské kandidáty do Dolní komory Kongresu USA v minulých volbách.²¹²

---

²⁰⁷ Wyoming primary election results 2020“, dostupné z: www.270towin.com/2020-election-results-live/state/wyoming/primary, cit. dne 19.11. 2020

²⁰⁸ “2020 Wyoming Republican Party Convention, dostupné z: wyoming.gop, cit. dne 19.11.2020“

²⁰⁹ Zde nezávisí volba na prezidentských voličských preferencích. Počet delegátů je dán volebními shromážděními, ale není jasné, kdo bude na tento post vyslán – o tom se jednalo právě na stranických sjezdech na několika úrovních (County, District, State).

²¹⁰ “2020 GOP Bylaws For County Convention“ dostupné z: <https://drive.google.com/file/> , str. 11

²¹¹ Tamtéž, str.12

²¹² Tamtéž, str.12

3.5 American Samoa, Guam, Virgin Islands

V letošním roce se kromě klasických volebních shromáždění v rámci států konaly také stejné události na několika dalších územích. Těmi byla tzv. teritoria náležející sice k USA, ale nikoliv uznána jako samostatné státy. Z tohoto důvodu nemohou občané žijící na těchto územích volit v rámci všeobecné celonárodní volby, i když jiné náležitosti (věk, národnost USA, registrace ve straně apod.) by splňovali.²¹³ Přesto však i těmto územím je přidělen počet delegátů, který pak zastupuje preference voličů alespoň na Národním konventu a účastní se tímto systémem tedy alespoň primárního výběru.²¹⁴ Těchto delegátů však není 10, jako tomu je u jednotlivých států USA, každé z teritorií díky nižšímu počtu obyvatel disponovalo 6 delegáty.²¹⁵

3.5.1 American Samoa

Toto území je považováno za teritorium USA od roku 1925.²¹⁶ Jeho obyvatelé jsou sice americké národnosti, ale nemají plnoprávné občanství opravňující volit v den celonárodní prezidentské volby. Organizují však alespoň primární volbu kandidáta – Samoa zvolila způsob konání pomocí volebních shromáždění.

U strany Demokratické byl na základě výsledků z těchto shromáždění proporčním systémem přidělen počet šesti pověřených delegátů, z nichž čtyři získal M. Bloomberg a dva T. Gabbard.²¹⁷ Dále bylo v rámci tohoto teritoria alokováno pět nepověřených (PLEO) delegátů účastnících se Národního stranického sjezdu (4 byli členové Demokratické Národní komise a 1 guvernér). Demokratická shromáždění se konala 3.2.2020, na tzv. Super Tuesday.²¹⁸ Z praktického hlediska nepředstavovala žádné senzace, ovšem zde se jednalo se o otevřená shromáždění²¹⁹(tedy nikoliv jen pro registrované strany), která proběhla klasickým způsobem.²²⁰ Bylo zde pro voliče otevřeno několik hlasovacích míst, na kterých během hlasování vyjadřovali svou podporu jednotlivým nominovaným. Aby zde mohl být přidělen daný počet delegátů do Národního sjezdu, museli, stejně jako u většiny ostatních

---

²¹³ Murriel, M. (2016). "Millions of Americans can't vote for president because of where they live". *PRI.org*

²¹⁴ *Virgin Islands Caucus Results overview (2020)*, Edition.cnn.com

²¹⁵ *The math behind the Democratic Delegate Allocation 2020*. Thegreenpapers.com

²¹⁶ *Official Portal of the U.S. Territory of American Samoa*, (2020), Americansamoa.gov

²¹⁷ Sullivan, K. (2020) *T. Gabbard is still running for President*. CNN.edition.politics.com

²¹⁸ Den, kdy uskutečňuje své primární volby rovnou několik států USA naráz.

²¹⁹ *Open caucuses* (Viz slovník)

²²⁰ Lopez, G. (2020) *American Samoa also voted on Super Tuesday. M.Bloomberg won*. Vox.politics.com

Demokratických shromáždění, obdržet prezidentští kandidáti nutnou hranici 15% všech účastníků volebních shromáždění.

I Republikánská strana zde uspořádala volební shromáždění, ovšem až 18.3.2020.²²¹ Republikáni přidělili tomuto území devět delegátů, oficiálně nepověřených. Na Republikánském sjezdu tohoto území byla odhlasována podpora D. Trumpovi, a tak se očekával jejich hlas pro obhajujícího prezidenta i v rámci sjezdu Národního.²²²

3.5.2 Guam

Jako teritorium je Guam považován od roku 1898, tudíž se stejně jako ostatní teritoria neúčastní celonárodní volby, nýbrž jen voleb primárních. V loňském roce se konala v rámci tohoto území volební shromáždění jak u Republikánů, tak u Demokratů.

Druhá ze zmíněných stran musela svůj původní stanovený termín (2.5.2020)²²³ posunout kvůli pandemii COVID19 na 6.6.2020.²²⁴ Dodrželi klasická Demokratická pravidla, tedy volební shromáždění byla uzavřená (pro registrované členy) a přidělení delegátů bylo provedeno na základě proporčního principu.²²⁵ Teritorium disponovalo celkem jedenácti delegáty, z nichž sedm bylo pověřených, ty pak na národní sjezd doprovázelo dalších pět superdelegátů (nepověřených). Vítězství se zde dočkal za Demokratickou stranu J. Biden se ziskem pěti delegátů a zbylí dva připadli B. Sandersovi.²²⁶

U Republikánů se žádná volební shromáždění nekonala, oficiálně byl 14.3.2020 podpořen na státním stranickém sjezdu D. Trump a všech devět delegátů bylo tudíž předurčeno dát hlas právě jmu i v rámci sjezdu národního.²²⁷

3.5.3 Virgin Islands

Ve stejný den (6.6.2020) pořádali Demokraté volební shromáždění také na teritoriu Virgin Islands (uznané od roku 1917²²⁸).²²⁹ Principy zde byly také stejné, tedy shromáždění

---

²²¹ Putnam, J. (2019) *The 2020 Presidential Calendar*, Frontloading HQ.com

²²² *American Samoa Delegate selection Plan* (2019), Americansamo.gop

²²³ Putnam, J. (2019) *The 2020 Presidential Calendar*, Frontloading HQ.com

²²⁴ Azios, T. "Guam Democrats should vote in Saturday's Democratic caucus". Guam Daily Post

²²⁵ "Democratic Party of Guam". www.facebook.com

²²⁶ Herzenhorn, D. M. (2020). "Biden wins big in Guam". Politico.com

²²⁷ „Guam Republicans back Trump for president pledging nine delegate votes“ (2020) Pacific Daily News.com

²²⁸ *Virgin Islands Caucus Results* (2020), CNN.edition.politics.com

²²⁹ Putnam, J. (2019) *The 2020 Presidential Calendar*, Frontloading HQ.com

byla tzv. uzavřená a delegáti byli přiděleni prezidentským kandidátům proporčně²³⁰ – zde tedy pouze jednomu kandidátovi a tím byl J. Biden, který získal na tomto území všech sedm pověřených delegátů.²³¹ Dále bylo za toto teritorium posláno na Národní konvent Demokratické strany ještě šest superdelegátů.²³²

Republikáni uskutečnili svá volební shromáždění již 4.4. 2020.²³³ Jednalo se o shromáždění uzavřená, tedy jen pro registrované Republikány, s cílem přidělení šesti pověřených a tří nepověřených delegátů nejsilnějšímu kandidátovi – tedy tzv. „vítěz bere vše“ systém.²³⁴ Ne velmi překvapivě, byla na základě výsledků shromáždění na stranickém sjezdu tohoto teritoria (30.5.2020)²³⁵ i zde odhlasována podpora obhajujícího D. Trumpa.²³⁶

4. Nejproblematictější aspekty volebních shromáždění

Následující kapitola bude shrnutím a rozšířením již naznačených či uvedených charakteristik volebních shromáždění považovaných za spíše negativní. Nejprve se zaměřím na volební účast, kterou jsem sice v rámci jednotlivých států z důvodu srozumitelnosti neuváděla v přesných číslech, ale nyní se budu dlouhodobým generalizovaným faktům věnovat. Poté přikročím k dalším konkrétním problematickým aspektům spojeným s volebními shromážděními, které se vyskytují jak po delší dobu, tak jsme je mohli pozorovat také v posledních prezidentských volbách USA v roce 2020.

4.1. Volební účast

Diskuze o vhodnosti výběru prezidentských kandidátů v rámci primárních voleb pomocí volebních shromáždění se vedou dlouhodobě.²³⁷ Jelikož je organizace zpravidla úkolem

---

²³⁰ *Model Delegate Selection Plan For the 2020 Democratic National Convention*

²³¹ *Virgin Islands Caucus Results (2020)*, CNN.edition.politics.com

²³² Tamtéž.

²³³ *"2020 US Virgin Islands GOP caucus results". (2020) ABC New.com*

²³⁴ *Virgin Islands Caucus Results (2020)*, CNN.edition.politics.com

²³⁵ Buchanan, D. (2020) *"V.I. Republican Chairmanship and Caucus Shrouded in Uncertainty*. The St.John Source, US Virgin Islands.com

²³⁶ *Virgin Islands Caucus Results (2020)*, CNN.edition.politics.com

²³⁷ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str.425

politických stran a nikoliv národních či státních zákonů, dochází ke značným reformám a obměnám ve způsobu konání pravidelně s každým volebním cyklem již téměř po dvě staletí (viz kap.1).²³⁸ Oficiálně deklarovaným cílem je především uzpůsobit celý proces co nejvíce demokratickým principům – mimo jiné by volby měly být otevřené, transparentní, měly by reflektovat preference voličů a ideálně by i v rámci voleb primárních mělo dojít k adekvátní reprezentaci různých voličských skupin. Jenže právě v těchto oblastech realita značně pokulhává za ideály, což ukazují mnohé výzkumy.²³⁹ Za průlomovou práci v této oblasti, která odstartovala vlnu zájmu o tuto problematiku by se dalo považovat dílo V. O. Keye již z poloviny 20. století.²⁴⁰ Od té doby bychom našli snad pro každý cyklus prezidentské volby celkem podrobnou reflexi. K dalšímu zvýšení zájmu došlo také vlivem tzv. McGovern – Fraserovy reformy (viz.kap.1), která měla celý proces posunout blíže demokratickým ideálům i v reálném fungování.²⁴¹ A ač tento krok můžeme jistě považovat za pozitivní, nezamezil pokračujícímu sporu o vhodnosti konání primární volby pomocí volebních shromáždění.²⁴² Pochyby jsou však z několika důvodů na místě; z četných průzkumů volební účasti můžeme snadno vyvodit závěr, že účast na volebních shromážděních je zpravidla o několik desítek procent nižší, než tomu bývá u klasických primárek.²⁴³ U těch se pohybujeme přibližně kolem 30%, zatímco u shromáždění zpravidla v rozmezí 5-10%, což je celkem markantní rozdíl.²⁴⁴ Kromě tohoto obecného faktu můžeme najít i několik názornějších srovnání. Příkladem může být z posledních dvou volebních cyklů např. stát Nebraska, zde se v roce 2016 konala volební shromáždění s celkovou účastí kolem 33000 voličů, zatímco poslední prezidentský volební cyklus uspořádal tento stát primárky a počet voličů se tak zvedl na necelých 150 000.²⁴⁵ Dalším příkladem mohou být volby konané v roce 2008, kdy stát Texas uskutečnil pro voliče jak volební shromáždění, tak klasické primárky.²⁴⁶ Asi nebylo pro nikoho velkým překvapením, že volební účast primárek byla

---

²³⁸ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str.426

²³⁹ Marshall, T. (1978). *Turnout and Representation: Caucuses Versus Primaries*. American Journal of Political Science, 22(1), str. 169

²⁴⁰ Key, V. O., Cummin, M. (1966) *The Responsible Electorate: Rationality in Presidential voting 1936-1960*. Harvard University Press

²⁴¹ Gurian, P. (1993). *Primaries versus Caucuses: Strategic Considerations of Presidential Candidates*. Social Science Quarterly, 74(2), str.311

²⁴² Marshall, T. (1978). *Turnout and Representation: Caucuses Versus Primaries*. American Journal of Political Science, 22(1), str. 171

²⁴³ Gurian, P. (1993). *Primaries versus Caucuses: Strategic Considerations of Presidential Candidates*. Social Science Quarterly, 74(2), str.311

²⁴⁴ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str. 430

²⁴⁵ Nebraska Presidential Results: <https://edition.cnn.com/election/2020/primaries-caucuses/state/nebraska>

²⁴⁶ Tamtéž, str. 425

téměř třikrát vyšší než u volebních shromáždění, ovšem fakt, že se lišil dokonce i celkový výsledek výběru prezidentského kandidáta může být více alarmující.²⁴⁷ V rámci primárek získala více hlasů tehdejší kandidátka H. Clinton, zatímco volení shromáždění více preferovala B. Obamu. Nakonec v tomto státě získal 99 delegátů budoucí prezident a 94 připadlo H. Clinton. Toto tedy může být důkazem, že se odlišuje ideologické složení voličů primárek a volebních shromáždění. Jelikož primárky mívají vyšší volební účast, dají se považovat za vhodnější způsob voleb z hlediska reflexe průměrných voličů.²⁴⁸

Podobný příklad se objevil také v posledním volebním cyklu v roce 2020, kdy stát Severní Dakota (přesněji tedy Demokratická strana) uspořádal pro voliče jakýsi hybrid mezi primárkami a volebními shromážděními.²⁴⁹ Hybrid proto, že proces obsahoval jak prvky volebních shromáždění (byla pořádána stranou, nikoliv státem a odehrávala se v neoficiální „nevolebních“ prostorách), tak primárních voleb (svým procesem příchodu, odevzdání volebního listu apod).²⁵⁰ Výsledky nám ukazují, že přesto, že byla obecně loňská volební účast značně poznamenaná restrikcemi a opatřeními danými pandemií COVID19, v tomto státě značně převyšovala průměr. Z toho můžeme usuzovat, že voliče zkrátka klasické primárky lákají o mnoho více než volební shromáždění, i když faktorů zde samozřejmě mohlo být několik.²⁵¹

---

²⁴⁷ Tamtéž, str. 426

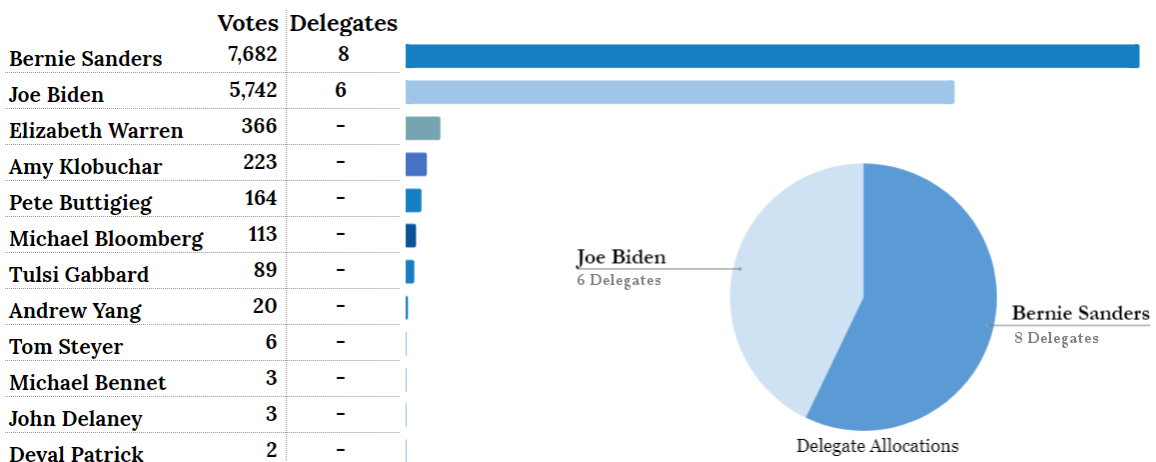
²⁴⁸ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str. 431

²⁴⁹ Olson, J. (2020) *Caucus or Primary? North D. Democratic vote is a little bit of both*. The Dickinson Press.com

²⁵⁰ Olson, J. (2020) *Caucus or Primary? North D. Democratic vote is a little bit of both*. The Dickinson Press.com

²⁵¹ *2020 Election Results – North Dakota*, Politico.com

Total Ballots Cast - 14,546

Příloha č.1. Tento graf ukazuje rozložení a celkový počet hlasů přidělených v rámci primárních voleb Demokratickým kandidátům na prezidenta v Severní Dakotě. Z celkového čísla můžeme vidět, že se oproti minulým volbám zvedla volební účast více než čtyřnásobně, což je velmi markantní rozdíl. Pravděpodobným důvodem je změna učiněná v procesu konání a průběhu volebních shromáždění – jejich podoba se více připodobnila klasickým primárkám a zpřístupnila se tak širší vrstvě voličstva. Nemůžeme však vyloučit také jiné vlivy. Zdroj: <https://demnpl.com/2020-caucus-results/>

4.2. Praktické obtíže spojené s procesem volebních shromáždění

Nízká volební účast rozhodně není jediným jevem považovaným za negativní. Ruku v ruce s ní začaly odborníky zajímat další otázky, a to především nejen procento účasti jako takové, ale také na složení voličské základny z hlediska ideologického a na proporční reprezentaci jednotlivých minoritních skupin. Ze samotných výsledků jednotlivých volebních cyklů je na první pohled jasné, že návštěvnost volebních shromáždění bývá nižší v řádech desítek procent než u klasických primárek. Co už ale tak zřejmé není je složení těchto voličů. Naštěstí existuje velké množství odborných prací (V.O. Key 1956, T.R.Marshal 1978, P.H.Gurian 1993, C. Panagopoulos 2010, W.P. Steger 2009, D.Redlawsk,C. Tolbert, J.Bowen, T. Donovan 2008 aj.) věnujících se tomuto tématu. Z těchto můžeme dojít k několika závěrům. Co se ideologického hlediska týče je prokázané, že se volebních shromáždění účastní zpravidla stranicky aktivističtější jedinci než voleb

klasických primárních.²⁵² Zajímavým faktem může být, že z mnohých průzkumů také vyplývá, že sami účastníci by se za nijak ideologicky extremistické neoznačili, ale z jejich názoru na politické a jiné problematické otázky vidíme, že mívají oproti klasické populaci (a také voličům primárek) vyhraněnější názory.²⁵³ Zmiňované „dvojitě“ volby konané v Texasu v roce 2008 ukazují, že tato různost může vést až k jinému finálnímu výsledku výběru kandidáta na post prezidenta v rámci jednoho státu a co více, v rámci jedné politické strany – k čemuž zde přesně došlo (viz výše). Nemusíme tento aspekt považovat za čistě negativní. Podíváme-li se však na hlavní cíle, kterých chtějí politické strany v USA při organizaci primárních voleb oficiálně dosáhnout, rozhodně nám nemůžou uniknout výrazy jako otevřenost, proporční reprezentace, dostupnost pro všechny, reflexe preferencí lidu apod. Z tohoto hlediska pak vyšší ideologickou zabarvenost elektorátu volebních shromáždění můžeme považovat za nedemokratickou, jelikož se zpravidla prokazatelně odlišuje od průměrného voliče.²⁵⁴

Tedy nízká volební účast, a naopak vysoká míra stranické ideologie jsou prokázanými průvodními jevy shromáždění. Pokud se podíváme na zastoupení různých minoritních skupin, nejspíše bychom očekávali opět spíše negativní dopady systému volebních shromáždění. Ovšem, právě v této oblasti naopak volební shromáždění nijak výrazně „nevynikají“ nad průměrem, což nás může pozitivně zaskočit.²⁵⁵ Průzkumy ukazují, že reprezentace v rámci shromáždění se liší maximálně o několik procent, ovšem je zde několik proměnných, které existenci jasně definovatelné korelace mezi preferencemi menšin a preferencemi většiny voličů shromáždění ztěžují (nejvíce ovlivňujícím faktorem je především různá míra zastoupení takových skupin v rámci různých států).²⁵⁶

Jakmile se došlo ke zjištění, že volební shromáždění lákají zpravidla menší počet, více stranicky či politicky zaujatých, voličů, vyvstává celkem logická otázka, proč tomu tak je. Odpovědi se mohou značně lišit, avšak zpravidla bývá zmíněna jedna typická vlastnost, kterou je samotný způsob organizace a průběh volebních shromáždění. Ten, jak jsme si již popsali (viz kap.1), klade na voliče volebních shromáždění značně větší nároky, než je tomu

---

²⁵² Stone, W., Abramowitz, A. I. and Rapoport, R.B. (1989) "How Representative Are the Iowa Caucuses?" in Peverill Squire ed., *The Iowa Caucuses and the Presidential Nominating Process* Boulder, CO: Westview Press

²⁵³ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str.436

²⁵⁴ Tamtéž., str 436

²⁵⁵ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str.434

²⁵⁶ Marshall, T. (1978). *Turnout and Representation: Caucuses Versus Primaries.* American Journal of Political Science, 22(1), str.172-174

u klasických primárek.²⁵⁷ Výstižně shrnuje několik takových charakteristik např. T. Wang, která říká, že volební shromáždění přímo odpuzují nové voliče svými komplikovanými pravidly a procesem spojeným se ztrátou množství času (někdy i energie či financí) a téměř znemožňují i oprávněným voličům hlasovat, pokud nemají v den konání volebních shromáždění zrovna čas.²⁵⁸ Navíc odstrašuje ty, kteří nechtějí z jakýchkoliv důvodů dávat svůj názor najevo veřejně a naopak přitahuje spíše tvrdě přesvědčené a aktivistické jedince, díky čemuž pak dochází právě k odlišení výsledků od průměrného voličstva.²⁵⁹ Výčet těchto a dalších praktických obtíží shrnuje dokonce slovy, že „volební shromáždění jsou velmi nevhodným způsobem výběru budoucích prezidentských kandidátů“.²⁶⁰

Tento názor rozhodně však není ojedinělý, v průběhu historie bychom našli několik oficiálních návrhů na zrušení volebních shromáždění, v poslední době např. v roce 2008, kdy se o zákaz snažili příznivci tehdejší prezidentské kandidátky H. Clinton.²⁶¹ A dokonce se podobné návrhy objevily v některých médiích i po posledních prezidentských volbách v roce 2020.²⁶² Především tedy ve spojení s extrémně kontroverzními volebními shromážděními v Iowě.²⁶³

---

²⁵⁷ Gurian, P. (1993). *Primaries versus Caucuses: Strategic Considerations of Presidential Candidates*. Social Science Quarterly, 74(2), str.312

²⁵⁸ Wang, T. (2008) "Has America Outgrown the Caucus," 6 report

²⁵⁹ Tamtéž.

²⁶⁰ Tamtéž.

²⁶¹ Nicholas, P. (2008) "Clinton Supporters at Democratic Meeting Fail in Bid to End Caucus System," Los Angeles Times

²⁶² Deitz, A. (2020) *The Democratic Party should ban Caucus voting systems*. Campus Carries.Vikingfusion.com

²⁶³ Kilgore, E. (2020) „Bye. Bye Caucuses“ Intelligencer. Nymag.com

Shrnutí

Volební shromáždění jsou velmi kontroverzní záležitostmi. Z historického vývoje vidíme, že mají v USA dlouholetou tradici, která sahá až do 18. století. Jejich využití nebylo jen pro primární výběr prezidentských kandidátů, v prvotních letech se tímto způsobem rozhodovalo o většině postů a problematik. Podoba však měla velmi daleko k demokratické volbě otevřené lidu. Spojené státy po dlouhou dobu aktivní participaci běžných voličů neumožňovaly, šlo o rozhodování ujednaná hrstkou nejvyšších politických představitelů, zpravidla na uzavřených a tajných jednáních, kam směli pouze sezvaní členové. V tzv. „Progresivní éře“ se lidé začali vzpírat proti tehdejší praktikám a pod nátlakem se celé fungování dosavadního systému začalo proměňovat. Stejně tak se tyto změny dotkly procesu primárního výběru prezidentských kandidátů, kde také došlo k několika reformám (Mc Govern-Fraser, i třeba rok 2020) ve způsobu jejich konání. Tyto změny nebyly však iniciovány pouze lidem „zdola“. Úpravu volebního zákona navrhovali vysocí straníční představitelé, jako první většinou byli průkopníci ze strany Demokratické.

V průběhu historie se struktura procesu výběru kandidátů měnila, některé reformy přijala po jejich vytvoření také strana Republikánská, některá ne. Tak došlo k tomu, že se odlišují dnešní volební shromáždění, a to nejen od své původní podoby, ale také podle organizující politické strany. U Demokratů ovlivňuje jejich přesnou podobu především Národní komise strany, která určuje jisté meze. Dalším zpracováním a organizací jsou pověřeny státní výbory strany. Ty si určují přesný průběh procesu volebních shromáždění, ovšem s přihlédnutím k centrálně nastaveným pravidlům. Dnešní podoba Demokratických volebních shromáždění zčásti zachovává jisté aspekty původních shromáždění, ale v mnohém se také liší. Nekonají se v klasických volebních stanicích, často spíše na veřejných institucích. Volit mohou registrovaní občané, volí se v několika fázích, místnosti jsou plné lidí, hluku, přesouvajících se voličů apod. Tato shromáždění vyžadují čas a také jsou spojena s určitými náklady pro účastníky. To může být důvodem, proč je prokázána nižší volební účast v rámci těchto shromáždění, oproti klasickým primárkám. Strana se snaží zajistit co nejotevřenější proces pro co možná nejširší vrstvu voličů. Volební shromáždění jsou v tomto směru vnímána negativně a jak deklaruje i případová studie v této práci, jsou spojeny s mnoha specifickými podmínkami pro jejich konání. Pokud dojde např. k situaci, kterou přinesla pandemie COVID19, najednou vidíme, jak náročná na organizaci a zajištění možnosti konat tyto

události, vlastně shromáždění jsou. Na základě tohoto a neustálé debaty, odehrávající se téměř na všech úrovních (od lidu po nejvyšší stranické představitele) strana ustupuje od volebních shromáždění a přijímá spíše primárky jako vhodnější způsob odpovídajícím požadavkům demokracie.

Některé reformy a změny přijímá také strana Republikánská. U této strany také průběh ovlivňuje její Národní komise, ovšem státní výbory mají větší volnost než u Demokratů. Samotná shromáždění jsou zpravidla jednodušší ve své struktuře a nevyžadují od voličů zdaleka tolik času a úkonů. Svým průběhem mnohdy připomínají spíše primárky, jelikož voliči zde netráví hodiny zvedáním rukou apod, zpravidla jen vhodí vyplněný volební list a mohou odejít. Ovšem samotný výběr kandidáta je více ovlivněn vyššími zastupiteli strany, než je tomu u Demokratů. Tam jsou vybraní delegáti vázáni držet se primárních voličských preferencí a tuto volbu spíše jen zprostředkovávat dále. U Republikánů je volba volnější a mohou tak finální výběr více ovlivnit.

Ovšem jsou státy, které tvoří výjimky. Např. i u Republikánů najdeme zdlouhavý a poměrně náročný proces volebního shromáždění, a to např. ve státě Iowa, který zkrátka dodržuje svou historickou podobu a tradici a velmi se podobá shromáždění ve stejném státě u Demokratů. Na přesnou podobu má tedy vliv několik zásadních faktorů. Prvním je organizující strana, která shromáždění pořádá. Tuto problematiku uvádím v úvodní generalizované charakteristice Demokratických a Republikánských shromáždění. Liší se však také podle státu, ve kterém jsou pořádány, pokud srovnáme konkrétní procesy v různých státech (můžeme vidět na uvedené případové studii prezidentských vole 2020) vidíme, že se velmi odlišují. Dalším faktorem je pak vývoj v čase. Pokud bychom se podívali na podobu volebních shromáždění např. v S. Dakotě v předposledních a posledních volbách zjistíme, že proces se mění neustále. To dokládá také fakt, že používání volebních shromáždění jako způsobu výběru prezidentských kandidátů má sestupnou tendenci a státy se přiklání spíše ke klasickým primárkám, a to díky negativním a problematickým aspektům, které nevyhnutelně volební shromáždění doprovází.

Cílem této práce bylo charakterizovat způsob výběru prezidentských kandidátů pomocí volených shromáždění. Nejprve jsem zařadila pro uvedení do problematiky část popisující kořeny této tradice v USA. Následná analýza klasického procesu měla sloužit k odlišení podoby v rámci dvou politických stran a také k zařazení tohoto procesu do celého prezidentského volebního cyklu. Následná případová studie zaměřená na poslední konané

volby nám názorně ukazuje, že některé státy se dodnes shromáždění drží, a to ve své tradiční podobě, zatímco jiné už tento způsob modifikují. Také zde můžeme vidět, jak náchylná jsou volební shromáždění k tomu, aby musela být nahrazena přístupnějším způsobem voly pro samotné voliče. Na konkrétních případech pak také najdeme argumenty podporující naši hypotézu, tedy, že státy od konání shromáždění převážně ustupují. Tuto domněnku jsem vyvodila z toho, že v akademickém prostředí převažuje počet prací, které udávají jako vhodnější způsob výběru prezidentských kandidátů primárky a s užíváním volebních shromáždění spíše polemizují.²⁶⁴ Navíc jsme si také dokázali, že skoro s každým novým volebním cyklem dochází k inovacím a reformám, které nutí státní výbory stran spíše ustupovat od volebních shromáždění a začít organizovat výběr jiným způsobem, nejčastěji primárkami. Toto se dá podložit právě také postupně zmenšujícím se počtem států, které tento (podle mnohých) „zastaralý“ způsob ještě využívají.²⁶⁵

---

²⁶⁴ Panagopoulos, C. (2010). *Are Caucuses Bad for Democracy?* Political Science Quarterly, 125(3), str. 430

²⁶⁵ Gurian, P. (1993). *Primaries versus Caucuses: Strategic Considerations of Presidential Candidates*. Social Science Quarterly, 74(2), str. 311

Závěr

Tato práce měla za cíl přiblížit čtenářům proces amerických prezidentských voleb se zaměřením na část voleb primárních – volební shromáždění. Ty hrají nesporně velmi významnou úlohu v rámci celého cyklu. Pro snazší pochopení celkového kontextu jsem se snažila nejprve představit obecně, oč se jedná a spojit tuto definici s historickým vývojem, během kterého se postupně vyvíjela a proměňovala. Tato část vycházela především ze sekundárních pramenů.

Poté jsem se zaměřila na detailnější deskripci praktického průběhu se všemi charakteristickým náležitostmi, které se liší v závislosti na stranické příslušnosti. Následuje případová studie zaměřující se na všechny státy USA, které v posledních prezidentských volbách 2020 konaly pro výběr svého kandidáta na post prezidenta právě volební shromáždění. Ta poskytuje jednak aktuální vhled do této problematiky a fungování celého systému v moderní době a také ukazuje s tím spojené obtíže, kterých letos nebylo, zčásti díky nečekané COVID19 pandemii, rozhodně málo. V této fázi jsem čerpala především z reflexe mediálních článků, které se samozřejmě volbám dosti věnují – snažila jsem se zohledňovat především média obecně považovaná za relevantní a celkově neutrální, jako např. CNN, BBC News, New York Times apod. Pozornost byla věnována především praktickým záležitostem a průběhu, nikoliv celkovým výsledkům. Závěrečnou část pak tvoří shrnutí aspektů, které jsou s volebními shromážděními spojovány a jsou vnímány spíše jako negativní, ať už z hlediska praktických obtíží nebo jako zčásti kolidující s demokratickými principy a ideály volebního způsobu.

Deskripce těchto oblastí, použita jako hlavní zvolená metoda výzkumu této práce, sloužila především k podání akademicky podložené argumentace. Z té můžeme tedy dospět k závěru, že volení shromáždění sice mají v USA své kořeny a tradici, díky kterým je hrstka států používá dodnes, ovšem od svých počátků byla diskutovaným tématem a potýkala se s řadou nedostatků. Ty se zvětšovaly s procesem demokratizace celého politického systému Spojených států, včetně volby prezidenta. Tento proces probíhal cca od 19. století, rapidně se rozvíjel od počátků 20.století. Voliči se chtěli aktivněji a výrazněji podílet na celkových výsledcích a strany pod tímto tlakem začaly přijímat opatření upravující průběh výběru prezidentských kandidátů tak, aby se tohoto docílilo. Na základě těchto snah a požadavků se strany a státy začaly přiklánět k výběru pomocí primárek a ustupovaly postupně od

stranických voleních shromáždění a s nimi spojených sjezdů. Důvody jsou uvedeny, vychází jak z historického vývoje, tak ze současné podoby.

Na základě tohoto pak docházím díky uvedené deskripci k potvrzení hypotézy této práce. Historický vývoj i současná podoba podporují domněnku, že se skutečně od tohoto způsobu výběru kandidátů díky jeho problematickým aspektům odklání a jejich počet se postupně snižuje. Ačkoliv není jisté, co se s tímto procesem bude dít dále, na základě zjištěných informací, vývoje a nedávné zkušenosti z posledních voleb můžeme usuzovat, že se ustupující trend nezmění, naopak se v něm bude nadále pokračovat.

Použitá literatura

[2020 Caucus Information](http://www.wyodems.org)". *www.wyodems.org. Wyoming Democratic Party.*

[2020 US Virgin Islands GOP caucus results](http://www.abcnews.com)". (2020) *ABC New.com*

[2020 Caucus Results](http://www.wyodems.org)". *www.wyodems.org. Wyoming Democratic Party.*

2020 GOP Bylaws For County Convention, dostupné z: <https://drive.google.com/file/>

[2020 Iowa Democratic Party Caucus: Caucus 101](http://www.iowademocrats.org)". Iowa Democratic Party

[2020 Iowa Democratic Party Caucus: Satellite caucuses](http://www.iowademocrats.org)". Iowa Democratic Party.

American Samoa Delegate selection Plan (2019), *Americansamo.gop*

Atkeson, L., & Maestas, C. (2009). Meaningful Participation and the Evolution of the Reformed Presidential Nominating System. *PS: Political Science and Politics*, 42(1)

Azios, T. ["Guam Democrats should vote in Saturday's Democratic caucus"](http://www.guamdailypost.com). *Guam Daily Post.*

Broner, L. Dong, M. (2020) North Dakota Presidential Caucuses. *The Washington Post, washingtonpost.com*

Buchanan, D. (2020) ["V.I. Republican Chairmanship and Caucus Shrouded in Uncertainty"](http://www.stjohnsource.com). *The St. John Source, US Virgin Islands.com*

Cohu, N., Katz, J., Smithgall, N. (2020) Iowa caucus Results riddled with Errors and Inconsistencies, *The New York Times.com*

Coleman, J. K (2015), *The Presidential Nominating Process and The National Party Conventions 2016*, Congressional Research Service

Culliford, E., Reid, T. (2020). ["Slow results, confusion and complaints at Nevada caucus sites"](http://www.reuters.com). *Reuters.com*

Cummings, W., S. Elbeshbishi, S., Marley, P., (2020) Politics updates: Audit says DNC made Iowa caucus chaos worse; Trump-appointed judge tosses another election lawsuit. [online article]. *www.USAtoday.com*

Deitz, A. (2020) The Democratic Party should ban Caucus voting systems. *Campus Carries.Vikingfusion.com*

Democratic National Committee, "Mandate for Reform: A Report of the Commission on Party Structure and Delegate Selection to the Democratic National Committee," April, 1970

Democratic National Committee.(2018) "Delegate Selection Rules for the 2020 Democratic National Convention," [online], dostupné z (www.democratcs.org)

Democratic party of Guam. www.facebook.com

Detrow, S., (2018). *"DNC Officials Vote To Scale Back Role Of 'Superdelegates' In Presidential Nomination"*. NPR

Donovan, T., & Hunsaker, R. (2009). Beyond Expectations: Effects of Early Elections in U.S. Presidential Nomination Contests. *PS: Political Science and Politics*, 42(1)

Elaine C. Kamarck, *Primary Politics: How Presidential Candidates Have Shaped the Modern Nominating System* (Washington: Brookings Institution Press, 2009)

Epstein, R. J. (2020). *"Why Are Nevada Caucus Results Coming in So Slowly?"*. The New York Times.com

Epstein, Reid J. (2020). *"Harry Reid Says Nevada Should Have a Primary: 'All Caucuses Should Be a Thing of the Past'"*. The New York Times.com

Forgey, Q., (2020). "Trump wins Iowa GOP caucuses". *Politico.com*

Goldmacher, S., Corasaniti, N., (2020) *A systemwide disaster: How the Iowa Caucus melted down?* The New York Times.com

Guam Caucus Results 2020, CNN.edition.politics.com

Guam Republicans back Trump for president pledging nine delegate votes“ (2020) Pacific Daily News.com

Gurian, P. (1993). Primaries versus Caucuses: Strategic Considerations of Presidential Candidates. *Social Science Quarterly*, 74(2),

Hersh, E. (2012). Primary Voters Versus Caucus Goers and the Peripheral Motivations of Political Participation. *Political Behavior*, 34(4), 689-718.

Herzenhorn, D. M. (2020). *"Biden wins big in Guam"*. Politico.com

How YOU can be involved? (2020) Democratic Party North Dakota, demnpl.com

<https://www.merriam-webster.com/dictionary/caucus>

<https://www.openprimaries.org/history>

Chaos at Key Vote as Results delayed. BBC News.com, online article

Iowa caucus 2020. The Republican Party of Iowa, iowagop.org

Iowa Delegate Selection Plan for the 2020 Democratic National Convention" (PDF). Iowa Democratic Party

Iowa GOP defends holding caucuses in 2020 as some state Republican parties cancel primaries", *CBS News*

Jessie, F. (2020). "Nevada Caucus early voting begins Saturday, will use paper ballots". 3 News Las Vegas.com

Kalb, Deborah (2019). *Guide to U.S. Elections - Google Books*. ISBN 9781483380353.

Kilgore, E. (2020) „Bye. Bye Caucuses“ *Intelligencer*. Nymag.com

Korecki, N. (2019). "*DNC throws Iowa, Nevada caucuses into confusion*". Politico.com

Korecki, N., Shepard, S. (2020) The Caucus change that has Iowa bracing for a hot mess. Politico.com

Levy, A., Merica, D. (2020). "*Iowa Democratic Party certifies Buttigieg's Iowa lead amid Sanders challenge*". CNN.com

Lizza, R., (2020). "*The unexpected joy at a Trump rally in Iowa*". Politico.com

Lopez, G. (2020) American Samoa also voted on Super Tuesday. M.Bloomberg won.Vox.politics.com

Marshall, T. (1978). Turnout and Representation: Caucuses Versus Primaries. *American Journal of Political Science*, 22(1)

McDonald, J. M. (2020) *A letter from the chairman: Nevada GOP binds its delegates to president Trum*. Nevadagop.com

Messerly, M. (2019). "*After bitter 2016 cycle, Nevada Democrats overhaul caucus process to build a bigger tent*". The Nevada Independent.com

Model Delegate Selection Plan For the 2020 Democratic National Convention, ISBN: 0252003128

Montellaro, Z., (2020). *"Sanders, Buttigieg formally request Iowa recanvass"*. Politico.com

Morrison, Jeffery H. (2009). *The Political Philosophy of George Washington*. JHU Press. ISBN 978-0-8018-9109-0.

Murriel, M. (2016). *"Millions of Americans can't vote for president because of where they live"*. PRI.org

Nevada Caucus Results (2020), www.nbcnews.com

Muth, K. T. (2016) „Proportional vs winner- take- all“.Global Policy Journal.com

Nevada State Delegation Selection Plan (2020). Nevada Democratic Party, nvdems.com,

Newcomer, E., Green, J., Brustein, J., and Turton, W., (2020). *"Startup Behind Faulty Iowa Election App Linked to Top Democrats"*. Bloomberg News.com

Nicholas, P. (2008) "Clinton Supporters at Democratic Meeting Fail in Bid to End Caucus System," Los Angeles Times

Norpoth, H., & Bednarczuk, M. (2012). History and Primary: The Obama Reelection. PS: Political Science and Politics, 45(4), 614-617

North Dakota Republican Party (2020) Presidential Caucus. Ndgop.org

Official Portal of the U.S. Territory of American Samoa, (2020), Americansamoa.gov

Official Wyoming Delegate Selection Plan - For the 2020 Democratic National Convention". Wyoming Democratic Party. October 9, 2019

Olbert, C., Keller, A., & Donovan, T. (2010). refs. Political Science Quarterly, 125(3)

Olson, J. (2020) Caucus or Primary? North D. Democratic vote is a little bit of both. The Dickinson Press.com

Olson, T. „The Republican National Convention 2020: What to know?“, foxnews.com

Olvera, K. (2020). *"NV Dems: More than 26,000 voters participate in first 2 days of early voting for Nevada Democratic Caucus"*. 8 News Now.com

Panagopoulos, C. (2010). Are Caucuses Bad for Democracy? Political Science Quarterly, 125(3)

Paul T. David. (1954) *Presidential Nominating Politics in 1952*. Volume: 1

Paz, I.G. (2020). *"Another Caucus is Coming. But Nevada Will Look Completely Different"*. The New York Times.com

Pfannenstiel, B., Webber, T., Rodriguez, B. (2020). *"Iowa Democratic Party releases 85% of caucus results but an error forces correction"*. Des Moines Register.

Putnam, J. (2019) North Dakota Democratic Plan to hold Firehouse Caucus, FHQ.com

Putnam, J. (2019) The 2020 Presidential Calendar, Frontloading HQ.com

Putnam, J. (2019), „Iowa Democrats Release Draft Delegate Selection Plan for 2020“ dostupné z: frontloadinghq.com

Rasmussen, S. (2020) The Last Brokered Presidential Convention 1952. [online article]. Newsmax.com

Redlawsk, P. D., Tolbert, J. C., Donovan, T. (2011) *Why Iowa? How Caucuses and Sequential Elections Improve the Presidential Nominating Process?* (Chicago IL, University of Chicago Press)

Republican National Committee, (2019). „Call of the 2020 National Republican Convention, Washington, D.C., www.gop.org.com

Ridout, T., Rottinghaus, B., & Hosey, N. (2009). *Following the Rules? Candidate Strategy in Presidential Primaries*. *Social Science Quarterly*, 90(4), 777-795.

Saunders, D. J., (2020) *Nevada GOP binds delegates to Trump*. Las Vegas Journal.com

Segers, G. Iowa adds six virtual caucuses. CBS News [online 18.11.2020]. Dostupné z: <https://www.cbsnews.com/news/iowa-caucuses-2020-iowa-democratic-party-adds-six-virtual-caucuses/>

Shafer, Byron E (1988). *"Emergence of the Presidential The Nomination and the Convention"*. *Bifurcated Politics: Evolution and Reform in the National Party Convention*. Harvard University Press. p. 9. ISBN 978-0674072565.

Southwell, L, P. (1991). *Open versus Closed Primaries: The Effect on Strategic Voting and Candidate Fortunes*. *Social Science Quarterly*, 72(4)

Stone, W., Abramowitz, A. I. and Rapoport, R.B. (1989) "How Representative Are the Iowa Caucuses?" in Peverill Squire ed., *The Iowa Caucuses and the Presidential Nominating Process* Boulder, CO: Westview Press

Sullivan, K. (2020) T. Gabbard is still running for President. CNN.edition.politics.com

The History of Iowa Caucuses“ The Iowa Journal, dostupné z iowapbs.org

Tolbert, J., Redlawsk, P. D., Bowen, C. D., (2009), Reforming Presidential Nominations: Rotating Primaries or a National Primary? American Political Science Association

Training Program for Volunteers (2020). Nevada Democratic Party, nvdems.com

Trish, B. (1999). Does Organization Matter? A Critical-Case Analysis from Recent Presidential Nomination Politics. *Presidential Studies Quarterly*, 29(4)

Turley, J. Von Pinnon, M. (2020) How to vote in North Dakota’s presidential caucus? Tuesday/inforum.com

Ulmer, C., (2020) Iowa: *Why the State Votes First?* Des Moines Register, USA today.com

Ville, M. J. C. (2007) *Politics in the USA*. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York, ISBN: 0-203-43704-7

Virgin Islands Caucus Results (2020), CNN.edition.politics.com

Virgin Islands Caucus Results overview (2020), Edition.cnn.com

Voting info, (2020) ,[online website], dostupné z: <https://iowademocrats.org/>

Wang, T. (2008) "Has America Outgrown the Caucus," 6 report

Wattier, J. M. (2005), *Presidential Primaries and Frontloading: An Empirical Polemic*, Institut of Applied Politics, University of Akron

Wyoming Election results“, dostupné z <https://www.nbcnews.com/politics/2020-elections/wyoming-results>

Wyoming primary election results 2020“, dostupné z: www.270towin.com/2020-election-results-live/state/wyoming/primary

Seznam příloh

Příloha č. 1: Obrázek ukazující mediální reflexi Iowa Caucuses

Příloha č. 2: Graf zobrazující

Příloha č. 3: Slovník anglických výrazů, vysvětlení pojmů